

PRIEŠ SUNKŲ SPRENDIMĄ

PRAEJUSI SAVAITE PARODĖ, KAD PREZIDENTAS JOHNSONAS TURI RYZTIS, JEI REIKTŲ. SMARKESNIŲ VEIKSMŲ VIETNAME IR LIKVIDUOTI CASTRO REŽIMĄ KUBOJE. — ABU VEIKSMAI SUTIKS LABAI DIDELĘ OPOZICIJĄ VIDUJE, KAS BE ABEJO SU- RISA PREZIDENTO VEIKIMO LAISVĘ.

Vytautas Meškauskas

Praėjusi savaitė ryškiai parodė prieš kokį sunkų sprendimą atsidūrė prezidentas Johnsonas. Grynai karinių ir susisiekimo taikinių bombardavimas šiauriniame Vietname kol kas dar neatnešė pagėdaujamų rezultatų. Ir atsidaręs antrasis frontas Karibų jūroje nežada jokių greitų rezultatų. Kol kas 58 gerai apmokyti komunistų agentai privertė į Dominikų Respubliką pasiųsti beveik dvi divizijas karių, viso per 40,000, 58 prieš 40,000 -- gražus santykių! Reikia tačiau atsiminti, kad Fidel Castro savo sukilimą pradėjo vos su 17 vyrų, grandinis Hitleris pradžioje turėjo vos 7 draugus, nedaug suokabininkų talkininkavo ir Leniniui. Todėl jėgų santykis dažnai nėra lemiamas. Jei dauguma yra pasyvi, laimėti gali ir labai mažą grupelę.

Už tat prezidentas Johnsonas, jo paties gegužės 3 d. pasakytais žodžiais tariant, negalėjo sėdėti "in our rocking chair with our hands folded". Jis turėjo veikti čia, tuo pat metu neprarandant Vietnamo.

Dabar truputį aritmetikos, 58 komunistų agentai pririšo dvi JAV divizijas Dominikų Respublikoje. Tą aritmetiką tiek pat, jei ne daugiau, kiek ir P. Vietname. Vokietijoje stovi penkios divizijos. Taigi viso 11 divizijų. Iš viso turima 16 armijos ir 3 marinių divizijas taigi -- 19. Atimkime 11 anksčiau išskaičiuotų divizijų ir rasime, kad rezerve turima vos 8 divizijos. Kas liks, jei saujelėi komunistų pasiseks iššaukti sukilimą Venezueloje, Kolumbijoje ar kokioje kitoje Lotynų Amerikos valstybėje?

Visa tai rodo, kokia didelė klaida buvo padaryta sėdint "in our rocking chair" ir leidžiant komunistams įsigalėti Kuboje. Dominikų Respublikos likimas bus sprendžiamas kartu su Fidel Castro likimu.

Už tat praeitos savaitės US News & World Report savaitraštyje jau buvo svarstoma kaip nuversti Castro. Sovietai nemėgsta be reikalo mėtyti dolerių ir jei jie nesigali net pusės bilijono dolerių per metus, kad išlaikyti komunistinį režimą Kuboje, reiškia, kad jiems jis apsimoka. Ivykiai kaimyninėje Dominikų Respublikoje tai rodo. Tie patys įvykiai parodė, kad visos trys tarp savęs neva tai nesutinkančios tos respublikos komunistų grupės būtent: Maskvos klausanti, Pekino klausanti ir Castro žinioje esanti -- visos labai gražiai sutarė ir darniai veikė, kai atėjo ne žodžių, bet veiksmo metas.

Tačiau taip ilgai laukus ir nedrįsus Castro nuversti 1961 metais, kada užtektų tik dalies dabar Dominikų valstybėje pavartotų jėgų, dabar jį nuversti jau daug sunkiau, eventualiai galima būtų susidurti net su atominio karo pavojumi, nes sovietai tikrai labai nenorės apieisti savo pozicijų. Iš kitos pusės Castro palikti irgi yra labai pavojinga.

Tas pats ir pietryčių Azijoje. Šiaurinio Vietnamo bombardavimas tik tada turėtų prasme, jei Hanoi, Maskva ir Pekinas būtų tikintys kad Amerika yra pasiryžusi panaudoti visą savo jėgą turimom pozicijom apginti. Jei tačiau Hanoi ir jo talkininkai liko įsitikinę, kad Amerika vis dėlto nedrįs toliau eiti ir panaudoti savo atominių bombų prieš patį Hanoi miestą ir eventualiai prieš Kiniją, jei toji drįstų įsikūsti ligišiolinė politika, nors ji ir turėjo dalinį pasisekimą, ilgainiui bus pasmerkta nesekmei.

Už tat Amerikos draugai ir priešai praeitą savaitę suko sau galvą dėl tolimesnės prezidento laikysenos ir jo apsisprendimo "How serious is the President" -- klausė National Review skiltyse James Burnham, Ką darys prezidentas Johnsonas? Grįš į "our rocking chair" ir ramiai supdamasis žiūrės, kaip "susidė" komunistai įsigali visame pasaulyje, ar turės pakartoti savo marinių štabo šefo generolo Wallace Green žodžius? Tas grįžęs iš Vietnamo pareiškė, kad mariniai tame krašte perėmė "passive defense of the Danang base". Visai pagal ligišiolinę administracijos liniją, kuri apsiriboja tik pasyviu gynimusi. Tačiau savo pasikalbėjimo gale generolas neišlaikė linijos ir pridėjo: "Jūs negalite nieko apginti sėdėdami ant savo maišo, todėl reikia atsikelti, rasti vietkongiečius ir juos mušti". (You can't defend anything by sitting on your ditty bag, so go out and find the Vietcong and kill them).

Visų taip vadinamų "liberalų" ir panašaus elemento pasipiktinimui, prezidentas turėtų perimti tuos žodžius kaip savo naujos politikos motto. Jis neturi kitos išeities, o gintis juk kiekvienas turi teisę.

PASISEKĖS JAUNIMO ŽYGIS

TELEFONU IS WASHINGTONO

Lietuvių jaunimo gegužės 15 dienos žygis į Washingtoną Prezidento Johnsono politikai paremti pasisekė visais atžvilgiais: buvo gerai suorganizuotas, gausus, įspūdingas. Dėl to susilaukė pelnyto dėmesio ir priminė taip pat Lietuvos pavergimą. Delegacijos buvo priimtos aukštųjų vyriausybės pareigūnų. Padėti vainikai prie Prezidento Lincoln paminklo ir Prezidento Kennedžio kapo. Demonstracija buvo parodyta per televiziją, paminėta spaudoje ir per radiją. Tai vienas iš geriausių lietuvių pasirodymų Amerikos sostinėje, dėl to lietuvių jaunimas ir ypač jo organizatoriai nusipelnė visų padėkos ir pagarbos.

JAV VYR. TEISMAS sutikodar kartą svarstyti, ar federalinė vyriausybė gali įsakyti komunistų partijos nariams registruotis, jei jie tai atsisako savanoriškai daryti. Teismo posėdžiai tiems klausimams spręsti prasidės spalio 4 d.

JAV vyriausybė jau 15 metų bando priversti registracijos būdu komunistus išleisti į viešumą, ta-

čiau tie įvairių teismų sprendimais ir apeliacijomis ieško spragų konstitucinei teisėi ir iki šiol išvengė registracijos.

* ANTONIO GUZMAN numotomas Dominikų Respublikos prezidentu, kol kraštas demokratinio būdu galės išsirinkti valdžią. Rinkimai turėtų įvykti 1966 m. A. Guzmano parinkimas laikomas kompromisiniu JAV atstovų susitarimo su sukilėliais rezultatu ir buv. kairiųjų prezidento Bosch laimėjimu. Susitarimas įvykęs slapta. Washingtone neįveigiamas Guzmano vaidmuo pasitarimuose, kartu tvirtinant, kad JAV vyriausybės politika nėra pasikeitusi.

* PREZIDENTAS L.B. JOHNSONAS, siūlydamas sumažinti mokesčius įvairioms prekėms, daugiausia mokamus už įv. odos ir kt. išdirbinius bei t.v. liuksusines prekes, kartu pareiškė įsitikinimą, kad tuo pačiu turėtų sumažėti daugelio prekių kainos.

* WL. TYKOCINSKI, lenkų karinės misijos šefas Berlyne, pabėgo į Vakarus.

* ANGLIJOS KARALIENĖ ELŽBIETA II gegužės mėn. 18 d. pradėjo savo istorinę viešnagę Vokietijoje.

Tai pirmas Anglijos monarcho vizitas Vokietijoje po 52 metų. Vokiečiai tam vizitui pridūoda nepaprastą politinę reikšmę, iške-

40 METŲ LIETUVIŲ BANKO PREZIDENTO PAREIGOSE

Julius Paknis, Lietuvių Taupymo ir Skolnimo Draugijos (Schuyler Savings and Loan Association of Kearny, N.J.), pirmininkas tai draugijai vadovauja 40 metų. Ta proga š.m. gegužės 2 d. Lietuvių Katalikų Bendruomenės Centro salėje buvo surengtas iškilmingas paminėjimas. Nuotraukoje: Elena Paknienė, Julius Paknis ir Bergen apskrįčio (county) N.J. aukštesnio teismo teisėjas Andr. Salvest-Salvestravičius J. Pakniui įteikia garbės ir pasižymėjimo lentelę.

IŠRINKTA NAUJA LB VOKIETIJOS KRAŠTO VALDYBA

Š.m. balandžio mėn. 30 d. ir gegužės 1-2 dienomis, Huettelfelde, įvyko Vokietijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Tarybos suvažiavimo eilinė sesija. Sesijos darbuose ištiesai dalyvavo 13 Tarybos narių: Tėv. A. Bernatonis, senioras A. Keleris, dr. J. Grinius, dr. J. Norkaitis, kun. Br. Liubinas, O. Boehm-Krutulytė, kpt. J. Valiūnas, kpt. J. Venckus, mok. Fr. Skėrys, aviac. kpt. A. Maritonas, dipl. chem. V. Lėnertas, J. Stankaitis, J. Kriščiūnas ir garbės narys Erdmonas Simonaitis. Pirmąjį sesijos posėdį atidarė, amžiumi seniausias Tarybos narys Juozas Kriščiūnas, sekretoriaujant J. Stankaitiui. Į Darbo prezidiumą išrinkti: Tėv. A. Bernatonis, J. Kriščiūnas ir J. Stankaitis.

Sesijos posėdžiai buvo vieši, todėl dalyvavo gausus būrys vietos tautiečių ir iš įvairių krašto vietovių atvykusių bendruomenės narių. Taryba savo darbų eilėje išklauė išsamius Krašto Valdybos ir Vasario 16-tos gimnazijos padėtį ir apie naujai statomo gimnazijos pastato finansavimo reikalus. Kitų Bendruomenės organų atstovai davė atskirus pranešimus iš savo metinės veiklos: Švietimo Komisijos vardu -- Tėvas A. Bernatonis, Vasario 16-tos gimnazijos vardu -- direktorius kun. Br. Liubinas, Garbės Teismo vardu -- dr. P. Karvelis atsiuntė pranešimą raštu. Po visų pranešimų buvo perskaitytas Kontrolės Komisijos protokolas, apimantis 1964 m. Krašto Valdybos ir jos įstaigų atskaitomybės reikalus. Protokolą perskaitė Jurgis Barasas.

Visi sesijos posėdžiai praėjo ypatingai darbingoje nuotaikoje. Gyvai diskutuota visais Bendruomenės organų pranešimuose iškeltais klausimais. Ypatingai išsamiai apsvaistyta Krašto Valdybos patiekta apyskaita už 1964 metus ir sąmata 1965 metams. Dėl apyskaitos ir sąmatos plačiai pasisakius visiems Tarybos nariams, slaptu balsavimu, apyskaita už 1964 metus ir sąmata 1965 metams priimta.

Paskutiniame sesijos posėdyje prieita prie Bendruomenės organų rinkimų. Po gyvų diskusijų posėdyje ir po pasitarimų per pertraukas, Krašto Taryba, slaptu balsavimu, išrinko PLB Vokietijos Krašto Valdybą sekančios sudėties:

Kun. Br. Liubinas, kpt. J. Valiūnas, aviac. kpt. A. Maritonas, E. Simonaitis ir J. Barasas. Kontrolės Komisijon, slaptu balsavimu išrinkti: mokyt. J. Laukaitis, Itn. K. Bendoraitis ir J. Pauliukevičius.

Garbės Teismo pirmininku išrinktas dr. P. Karvelis, nariais kpt. J. Venckus ir mokyt. S. Antanaitis.

Atsižvelgiant, kad šių metų rudenį baigiasi dabartinės Krašto Tarybos kadencija, buvo išrinkta rinkimų Komisija, kuri praves šių metų rinkimus į PLB Vokietijos Krašto Tarybą. Rinkimų Ko-

misijon, slaptu balsavimu, išrinkta: Arno Endriškaitis, Jurgis Pauliukevičius, Petras Labanauskas, Algirdas Jusevičius ir Stasys Vodopalis.

Baigiant savo kadenciją Kr. Valdyba daugiausia dėmesio skyrė Vasario 16 Gimnazijos išlaikymui ir jos naujų rūmų statybai. Kr. Valdyba džiaugiasi, kad jai pavyko šiais metais išlaikymui suorganizuoti tiek lėšų, kad neteko skolintis iš stovybos pinigų. Kr. Valdybai taip pat malonu, kad baigdama kadenciją Kr. Tarybos nariams gali parodyti baigtus naujusius Gimnazijos rūmus. Kr. Valdyba apgailestauja, kad neturėjo pakankamai jėgų išvystyti gyveninę kultūrinę veiklą, tačiau ji kartu su dėkingumu konstatuoja, kad čia atėjo efektyviai į pagalbą kitos organizacijos, Kr. Valdyba taip pat jaučia, kad ji nepakankamai turėjo jėgų vesti gyvą bendruomeninę veiklą LB apylinkėse, tačiau ji yra nuomonės, kad čia Kr. Valdyba gali būti tik pagelbininkė. Tikroji veikla turi būti vykdoma pačių apylinkių veikėjų. Ten, kur yra aktyvių ir energingų lietuvių visuomenininkų, yra aktyvi ir energinga LB apylinkė.

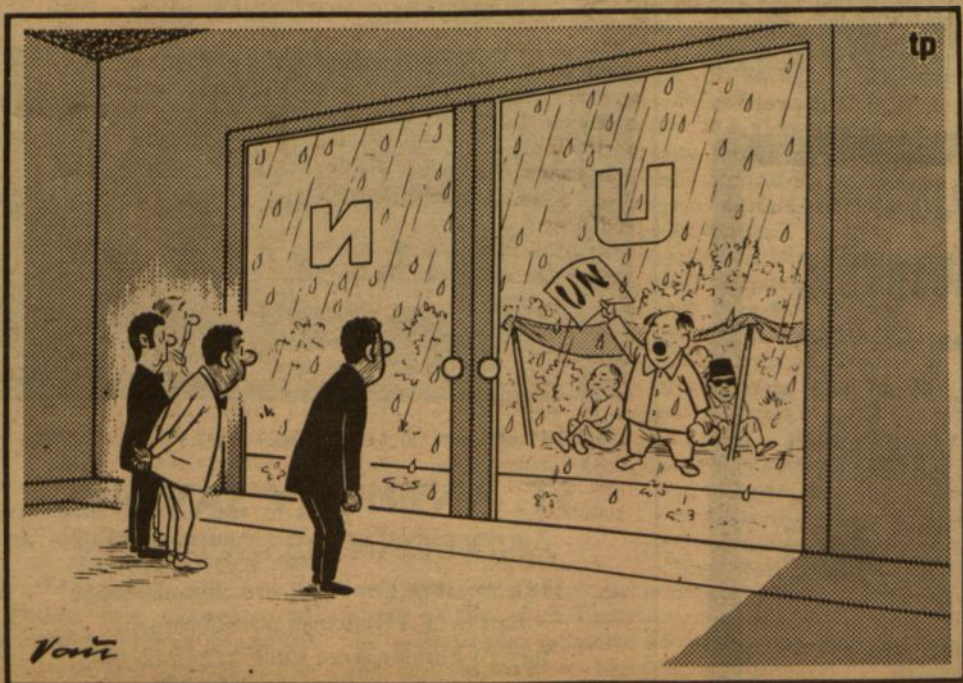
Kr. Valdyba savo veikloje pastebėjo kai kurias Bendruomenės statuto neapibrėžtas vietas, o kai kur pasigedo statuto nurodymų. Todėl ji viltingai laukė ir tebe laukia 1962 m. Kr. Tarybos sudarytosios statutų komisijos projektų.

Perduodama pareigas šioj sesijoje išrinktiesiems asmenims, pasitraukianti Kr. Valdyba linki jiems ištvėrmės ir gražaus bendradarbiavimo.

TAUTINIŲ ŠOKIŲ GRUPĖ ITALIJOJE.

Vėlykų atostogų metu 24 Gimnazijos moksleiviai su tautinių šokių mokytoja E. Tamošaitiene, Gimnazijos kapelionu kun. J. Riaubūnu ir direktorium kun. Br. Liubinu buvo nuvykę į Bardį miestą š. Italijoje, kur atliko programą Nepaprastųjų Bažnyčios Reikalų Kongregacijos Sekretoriaus arkivyskupo A. Samore tėviškėje, šventinant jo lėšomis pastatytus Jaunimo Centro namus, kuriuose vienas aukštas įrengtas Lietuvos garbei su Aušros Vartų koplyčia ir Lietuvos istorijos

(Nukelta į 2 psl.)

Naujas konkurentas...

**LIETUVIAI
VOKIETIJOJE**

(Atkelta iš 1 psl.)

freskais, Gimnaziją kvietė ir kelionės bei kitas išlaidas padengė PLB Italijos krašto V-bos pirmininkas prel. V. Mincevičius. Buvo vykstant autobusu per Šveicariją, kur Lugano mieste, važiuojant ten ir grįžtant buvo pernaktovta. Kelionė užtruko po 2 dienas į kiekvieną pusę. Pačios iškilmės Bardī mieste buvo Velykų antrąją dieną (bal. 19). Jos prasidėjo pamaldomis Aušros Vartų koplyčioje, kurias atlikė arkiv. A. Samore. Iškilmingas namų perdavimo Bardī parapijai aktas vyko lauke prie tų namų, o meninė programa su lietuvių tautiniais šokiais didžiojoje miesto aikštėje įrengtoje scenoje. Šokiai buvo išpildyti labai puikiai ir susilaukė nuostirdaus keleto tūkstančių minios įvertinimo. Žitrovų tarpe buvo keletas vyskupų, aukšto laipsnio kariškių, įvairių valdininkų ir diplomatų su ministro rangū.

Iškilmų šeimėninkas arkiv. A. Samore jautriais žodžiais išreiškė gilią padėką šokėjams, ir vadovė E. Tamošaitienei, šventė gražiai nutelkė taip pat pačius šokėjus, Grupės seniūnas Petras Vegneris išreiškė padėką mokytojui už jos didelį, kantrų ir prasmingą darbą. Vakare lietuvių jaunimas turėjo probos pabendrauti su vietiniu jaunimu ir kartu pasilinksmiti. Visas tas dienas Bardī mieste lietuviai buvo dėmesio centre. Prel. V. Mincevičiui miesto valdyba suteikė garbės pilietybę. Esmingieji iškilmės momentai buvo nufilmuoti ir rodomi Italijos televizijoje.

* DR. A. GERUTIS savo 60 metų amžiaus sukakties proga paaukojo Gimnazijai 100 šveicariškų frankų. Dr. Gerutis yra vienas iš reguliariu Gimnazijos rėmėjų.

PLB APYLINKIŲ VEIKLA

Kadangi PLB Informacijų išleidimas ilgesnį laiką yra buvęs sutrūkytas dėl redaktoriaus sirgimo, tai šį kartą tik trumpai tesuminima žinios iš apylinkių. Hamburgė, buvo gražiai paminėta Vasario 16 šventė, iškilmingas posėdis įvyko parapijos salėje Hamburg-Altona, Dohrnweg 8.

Bremene, buvo surengta Kalėdų egjutė vargo mokyklos vaikams, šventiškoje nuotaikoje vaikučiai vadovaujant vargo mokyklos mokytojos, padėklamavo eilėraščių, padainavo lietuviškų dainelių ir pažaidė. Kalėdų senelis visus vaikučius apdovanojo.

MŪSŲ MURUSIEJĖ

Š. m. balandžio mėn. 6 d. Gautingo sanatorijoje, po ilgalaikės ligos, mirė žurnalistas Mežys Musteikis. Velionis buvo gim. 1915 m. lapkričio 28 d. Laučiūnų kaime, Zarasų apskr. Jis yra buvęs aktyvus katalikiškų organizacijų narys Nepriklausomybės laikais, o per pirmąją bolševikų okupaciją aktyviai įsijungė į pagrindinio veiklą Telšiuose. Už tai jis buvo bolševikų sumintas ir kalintas Kauno kalėjime. Vokiečių okupacijos metais taip pat dalyvavo rezistencijoje, buvo Telšių politinių kalinių valdybos narys ir pagrindinio Lietuvių Fronto Telšių padalinio kasininkas. Tremtyje, nuo 1945 metų gyveno visą laiką Gautinge ir bendradarbiavo įvairiuose laisvojo pasaulio lietuvių laikraščiuose. Nuo 1948 m. iki mirties buvo Europos lietuvių informacijos (ELI) vedėjas

MIHAILOVO "MASKVOS VASARA" (8)

BULAT OKUDŽAVA

Tai šiandien garsiausias šio miškinio krašto žmogus. Jis maskvietis, dainininkas, su gitarra išpildas nuosavas melodijas. Jo garsas nėra spaudos dirbtinai išpūstas. Ne, sovietų spauda apie didįjį dainelių išpildytoją tyli. Tačiau jo dainos bei dainelės keliauja per visą Rusiją ir jos dainuojamos visur ten, kur susitinka trys, keturi jaunuoliai.

Traukiniuose, parkuose, studentų parengimuose, visur esu girdėjęs didžiojo menininko -- Bulat Okudžavos dainas. Man pasakojo, kad jis tolygiai populiarus ir Murmansko karininkų tarpe ir jaunimo darbo stovyklose tolimame Kazachstane.

Okudžavos dainos dažniausiai plinta magnetofono juostelėmis. Šių dienų Sovietų Sąjungoje magnetofonas, -- svarbus veiksnys. Kadangi jis labai pigus, tad daug kas, ir ypatingai jaunimas jį gali įsigyti; ir magnetofono pagalba paplinta visa tai, ko negali į savo programos rėmus įsprauti oficialioji spauda ir radijas.

Bulat Okudžavos padėtis didelė dalimi -- dvilypė. Jo dainelės (chansons) nėra uždraustos, dideliuose miestuose jis surengia gausius koncertus, kurių klausosi iki 1800 asmenų. Tačiau neįmanoma įsigyti patefono plokštelių su jo dainomis, nes jos negaminamos. Okudžava pasakojo, kad porą kartų jau buvusios parengtos matricos plokštelių pagaminti, bet paskutinė akimirka "kas nors" įsikišdavęs ir sutrukdydavęs. Tačiau keli lenkų žurnalistas nusigabeno juostas su Okudžavos dainomis ir šiandien jo dainos plačiu mastu sklinda iš Varšuvos. Dainininkui kenkia tai,

kad be Varšuvos radijo, jo dainas transliuoja ir Muenchene veikiantis "Liberty" siųstuvas.

Okudžavos Maskvoje nesitikau. Jo motina man davė telefono numerį Leningrade ir su juo susitikau Oktjabr Hotel, kur buvau sustojęs. Viešbutis buvo netoli Maskvos stoties ir kadangi tą vakarą dainininkas vyko į Maskvą, jam buvo patogū porai valandų, prieš išvykstant, susitikti su manimi.

Tai aukštą, liesą, tamsiaodis vyriškis. Jis nepanašus į rusą (jo tėvas -- gruzinas, motina -- armėnė), turi mažą barzdelę ir liūdnas, protingas akis. Jis man priminė didįjį rusų humoristą Zoščenką.

Gimęs 1924 m., jis 1942 m. savanoriu atsidūrė fronte, po karo baigė pedagoginį institutą ir penkerius metus dirbo mokytoju viename apšvietimo kaime. Didžiųjų valymų metu jo tėvą kaip "japonų šnipą" sušaudė, jo motina 19 metų buvo kalinta Sibiro moterų stovykloje. 1956 m. jį buvo reabilituota ir grįžo į Maskvą. Abu buvo komunistų partijos nariai.

Okudžava pradžioje rašė eilėraščius; jie buvo spausdinami; po to sekė proza; ir visai atsitiktinai vieną vakarą linksmoje draugijoje jis, gitaros palydymas, dainavo savo dainas. Naujai gimusi daina visiems patiko. Vėliau jo geras draugas, žurnalo "Znamja" redaktorius Leo Anenskis (poetui prašant, jis man rašė į juostą Okudžavos dainas) man pasakojo, kad prieš ketverius, penkerius metus, tą vakarą jis rašęs į juostą anas dainas. Jau kitą dieną juosta buvo penkis kartus padauginta, nes visi pokalbio dalyviai norėjo turėti Okudžavos dainas. Ir taip prasidėjo, jam pačiam nežinant, jo pergalės žygis sovietų tautos.

Toks visuotinis populiarumas atkreipia ne tik grožio mėgėjų dėmesį. Kadangi dauguma Okudžavos dainų atspindėjo satyrinę pažiūrą į gyvenimą, poetui teko patirti daugelį nebūtinai malonių pasikalbėjimų ir įspėjimų.

Tačiau, jo paties žodžiais, tų įspėjimų skaičius mažėjo. Paprastai žmonės pripranta prie laisvo žodžio ir šiuo atžvilgiu Okudžava -- optimistas. (Toliau Mihailovas pateikia kai kurių dainų turinį, jis pasakoja, kaip buvo sutrūkytas jo eilėraščių rinkinio pasirodymas; kaip leidėjas išbraukė 10 eilėraščių, kaip autorius skundėsi Iljičiovui ir ... negavo jokio atsakymo, knyga tepasirodė po kelių mėnesių).

Iš viso jis sukūrė 90 dainų. Tačiau jau daugiau kaip metai jis nieko neparašė; jam eilėraščiai jau neįdomūs ir tai suprantama, nes koncertuose jis verčiamas nuolat kartoti. Dabar daugiau domisi proza.

Prieš metus Pravda puolė Okudžavos romaną "Būkite pasveikinti, mano mokiniai". Vėliau padėtis kiek pasikeitė ir jis dabar kuria naują romaną "Visiškai naujas". Pagal autorių, tai linksmi, o iš tikrųjų gi liūdni, vieno kaimo mokytojo pergyvenimai.

Tarp kitko: poetas dar nėra buvęs užsienyje. Jei jis pakviečiamas į Lenkiją ar į Čekoslovakiją, tai Rašytojų Sąjunga atsaako, kad autoris -- dainininkas esąs užimtas ir prašo jam atleisti. Poetas širšta. Jis mielai norėtų apsilankyti Jugoslavijoje.

Okudžavos dainos, tai vertinga rusų poezijos kūryba ir jos gyvens tol, kol egzistuos Maskva, nes tos dainos tai didmiesčio melodija, miesto su gatvėmis bei

skersgatviais, troleibusais, su vargingais subnuomininkų kambarėliais, su nusigėrusių skandalais ir su garsiuoju gruzinų restoranu "Aragvi" ir su prostitutėmis, vakarais susirenkančiomis ties Puškino paminklu.

Tos dainos, tai tikrasis Maskvos gyvenimas, (Mihailovas atpasakoja kai kurių dainų apie Maskvą turinį).

Okudžavos dainas reikia išgirsti, jei nori jas suprasti. Garbė didžiajam poetui, nes jie nepamiršo, kad šalia valstybės, istorijos, erdvės skridimų, visuomenės sistemos susidūrimo, gigantinės statybos esama dar ir -- žmogaus.

Dainoje apie "Popierinį kareivį" kalbama apie kareivį, kuris norėjęs pertverkyti pasaulį, "kad visi būtų laimingi", tačiau pamiršęs, kad jis popierinis. Kareivis nuolat šūkavęs "į kovą, į ugnį" ir pagaliau pats pateko į ugnį ir -- sudegė. (Toliau pateikiama dar kelių dainų pavyzdžiai).

Rusija jau iš seniau žinoma savo gražiųjų dainų turtais (prisiminkime kad ir Vertinskį). Okudžava rodo, kad ir šiandien tas pats. Kiek daug pakenkia rusų kultūrai tie, kurie kliudo paruošti patefono plokšteles su Okudžavos dainomis, kurie neleidžia jas perduoti per radiją ar spausdinti knygoje. Tačiau, kol dar bus tokie talentai, kaip Okudžava, tol gyvens rusų menas ir rusų muzika.

ABSTRAKCIJOS APOLOGETAS

Vladimiras Nikolajevičius Turbin yra vienas populiariausių Maskvos Universiteto dėstytojų. Visuomet įsigirdavau Turbino pavardę, kai tik buvo kalba apie meną ir literatūrą, formalizmą ir modernizmą. Jo nepažinau, Mano draugai iš MDU vargais negalais porai dienų paršpino vieną Turbino knygą. Turbino atvejis dar kartą rodo, kiek mes mažai nusivokiame, kas vyksta Sovietų Sąjungoje.

1961 m. pasirodė Vladimiro Turbino knyga "Draugas laikas, draugas menas", kurioje svarstomos modernizmo literatūroje problemos. Kritis kas toje knygoje gina visas modernizmo apraškas, įskaitant ir kubizmą ir daugiausia remiasi Majakovskiu ir rusų futuristais. Jo gynybos pagrindinė tezė: jei žmogus alkanas, tai materialinis perteklius -- palaime. Kai jis sotus, tai jam svarbios ir kitos gyvenimo formos, ne tik valgymas ar gėrimas. Lygiai tas pats ir mene. Pažanga mene reiškia ne vadinamųjų realistinių kūrinių padidinimą, bet esminį pakeitimą, o tai yra -- modernizmas.

Jo knyga pasirodė 22,000 egz. tiražu ir tai Sovietų Sąjungai absurdiškai mažas egzempliorių skaičius. Šiandien jau niekur jos neįsigysi. Aišku, knygos pasirodymas sukėlė triukšmą. Iljičiovas puolė Turbiną ir Pravdoje jį pavadino "Abstrakcijos apologetu".

Susitikęs su Turbinu, paklausiau, kokia šių dienų padėtis. Turbinas pasirodė esąs optimistas. Nepaisant Iljičiovo puolimų, jis nebuvo priverstas išėiti iš universiteto ("Jau ne tie laikai") Dabar jis rašo naują knygą su panašiomis mintimis. Jos dar radikalesnės ir esą galima, kad bus perspausdinta ir pirmoji jo knyga.

Tik dėl to, kad žymiausi šio didelio krašto reiškiniai dvasi-

niame pasauly nutylimi ar nutelbiami, pasaulis visiškai nežino apie Turbino knygą (daugeliu požirčių ji praneša R. Garaudy veikalą "Realizmas be krantų") ir vėl vienas gabijų slavų neiškeliamas žmonijos kultūros gyvenime. Žinoma, tai Rusijoje nieko naujo. Pakanka tik prisiminti daugelio 20 ir 19 šimtmėžio menininkų ir mąstytojų ignoravimą.

Tačiau, kaip yra pasakęs Zamjatinas: "Eretikai -- tai žemės druska, jie išlaiko viso kosmoso gyvenimą. Ar bus jie nutylimi ar nutildomi, visvien jie iškilis su savo žodžiu". Arba, kaip rašo Turbinas: "Menas reikalingas mokinio, kuris nepaklūnus ir įžūlus, išdrįsta pasipriešinti mokytojui".

(Bus daugiau)

Humoras

Be žodžių...

-- Aš manau, kad šiandien teks pasilikti po pamokų...

**ATSILANKĖ Į DIRVĄ
6907 Superior Ave.,**

rasite ne tik naujausių ir seniau išleistų lietuviškų knygų, bet yra gausus pasirinkimas plokštelių, rankų darbo medžio drožinių, audinių ir gintaro išdirbinių.

Istaiga atdara kasdien iki 5:30 val. vak.. šeštadieniais iki 2 val. p. p.

**PELNYKITE DIVIDENTUS
KETVIRČIAIS
VISOMS TAUPYMO SĄSKAITOMS**

NEATIDELIOJANT ATIDARYKITE SĄSKAITĄ DABAR

4 1/2% DIVIDENTAI ISSIUNCIAMI PASTŲ KETVIRČIAIS... INVESTMENT SĄSKAITOMS.

"SERVING YOU SINCE 1922"

Indėliai apdrausti iki \$10,000 federalinės valdžios įstaigos

**ST. ANTHONY SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION**

1447 So. 49th Court, Cicero, Illinois 60650
Juozas F. Gribauskas, sekretorius
Chicago Phone: Area Code 312; 242-4395;
Suburban Phone: 656-6330.

VIEŠĖDAMI CHICAGOJE PIRKITE NAUJOJE MODERNOJE

PARAMA-

MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĖJE

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. Janušaitis ir J. Mažeika

CIA GERIMUS PIRKSITE TIKRAI PIGIAI! TIK KELETAS PAVYZDŽIŲ

- 1. 3 Str. French Cognac 5th 4.59
- 2. Grain Alcohol 190 proof U.S.P. 5th 4.89
- 3. Armagnac Imp. French Brandy 5th 4.39
- 4. Riccadonna Vermouth 30 oz. Bott. 1.29
- 5. Zubrovka 100 proof, 5th 4.75
- 6. Napoleon Imp. French Vermouth 5th 1.19
- 7. Bordeaux French Wine 5th 0.98

Be to, didžiausias pasirinkimas importuotų maisto produktų iš viso pasaulio kraštų.

DIRVA

The Lithuanian Newspaper
Established 1915

6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103
Telephone: 431-6344.

Second-Class Postage paid at Cleveland, Ohio.

Published every Mon., Wed., and Fri. except in case of
Holidays by American Lithuanian Press Radio Ass'n
VILTIS, Inc. (Non-profit).

Subscription per year \$11.00. Single copy 10 cents.

Editor-in-chief Jonas Čiuberkis.

Prenumerata metams \$11.00, pusei metų \$6.00. Dirva išeina:
pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais,
išskyrus šventes.

Redaguoja:

Jonas Čiuberkis ir Vytautas Gedgaudas

Redakcinė kolegija: P. Bastys, E. Čekienė, A. Laikūnas,
R. Mieželis, V. Rastenis ir St. Santvaras.

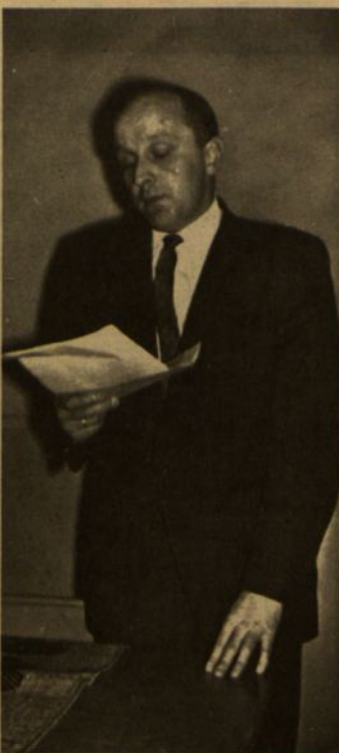
Apie sėklą krauju laistomą

Pasikalbėjimas apie rezistenciją Lietuvoje

Čikagiškis Karolis Drunga, žinomas visuomenės veikėjas ir spaudos darbuotojas, iš Lietuvos į Vakarus pasprūdo jau tuomet, kada ji nuo laisvojo pasaulio buvo atidalinta geležine uždanga. Ten tada liejosi partizanų kraujas ir bujojo greito išsilaisvinimo viltys. Žinodamas, kad susidūrimai su organizuota rezistencija jo atmintyje tebėra gyvi ir šilti aną vakarą užsukau valandėlei mintimis pasidalinti. Šie metai juk skirti atsiminimui brolių už laisvę žuvusių...

Karo pabaiga Karolį Drungą (tada Jurgį Valiulį) užtikio Berlyne, Ploetzensee kalėjime, kur

jis buvo nacių kalinamas už veiklą pogrindyje, ypač sąryšyje su "Laisvės kovotojų" leidimu. Tame pačiame kalėjime buvo uždaryti: Br. Bieliukas, B. Budginas, A. Damašis, B. Gaidžiūnas, P. Jurkštas, J. Mildažis, P. Vėbra, V. Vaitiekūnas ir kiti. Artėjant teismo dienai vieno bombardavimo metu Vokis-

Inž. Karolis Drunga

taiką tik buvo Panevėžy suimti už pogrindžio spaudos platinimą. Ką kalba universiteto vadovybė ir studentai apie šį reikalą ir iš viso apie Sovietų santvarką? -- Be abejonės klausotės radijo iš Vakarų ir žinote, kad amerikiečiai ant Japonijos miestų numetė taip vadinamą "atominę bombą"... Mūsų mokslininkai irgi šioje srityje smarkiai dirba, taigi ir mes netrukus bombą turėsime. O kai mes ją turėsime, tai su puritonais ir kvakeriais prasidės visai kitokia kalba...

Karolis Drunga žinojo, jog visą laiką Voroncovo mulkinti, apsimesti nieko nežinančiu ir nesuprantančiu ilgai negalės. Jo žodžiais tariant: "Arba reikės pasidaryti kiaule, arba ruoštis į Sibirą..." Vieną kartą ši alternatyva pasidarė perdaug rėkiančiai artima. Reikėjo veikti ir veikti skubiai.

Žinoma, Voroncovui nežinant, ryšį su pogrindžiu Karolis Drunga palaikė nuo pat pirmos Lietuvos parvažiavimo dienos. Ypač su Laisvės Kovotojų sąjunga. Minėtoji alternatyva pogrindžio draugus ir paskatino skubiai susirūšti su partizanais, kad šie pagelbėtų Karoliui Drungai prasprukti į Vakarus.

1945 metų lapkričio 23 dieną 5 val. ryto Karolis Drunga buvo nuvežtas keliolika kilometrų už Kauno, kur ir įvyko jo pirmasis kontaktas su partizanais. Karoliui Drungai buvo numatyta misija susisiekti su Vakarais. Būti ryšinininku tarp Vakarų ir Lietuvos tuomet intensyviai kovojančių partizanų.

Naktį iš lapkričio 30 į gruodžio 1 d. per Lietuvos-Lenkijos sieną Karolį Drungą pervedė ir į Vakarus palydėjo pulkininko Vitkaus (vadinamo Seniu ir kitokiais vardais) vadovaujamas partizanų būrys.

"Sveikiname Jus, laikinai netekusius tėvynės Lietuvos. Pasveikinimui tiesiame rankas. Jos kruvinos, kaip ir mes patys. Nebijokite susiteršti. Tai mūsų pačių kraujas, per trejus metus okupantų azijaty liejamas. Liejamas ne lašais, bet upeilais. Tėvynėje ir žemė ir dangaus mėlynė apšviesta mūsų sodyby gaisrais -- vien kraujas..." (iš partizanų laiško broliams ir sesėms Vakaruose).

-- Tuo metu pulkininko Vitkaus vadovaujamas partizanų vienetas, kurio vyrų būrys buvo skirlas buvo išgauti kuodaugiausiai žinių apie antinacinį pogrindį. Visus antinacinius rezistentus bolševikai gaudė, daugelį buvo suėmę, o apie kitus -- norėjo viską žinoti.

-- Kovą prieš nacius jums buvo tik treniruotė, -- pasakė pulk. Voroncovas. -- Visa jūsų veikla faktinai buvo nukreipta prieš mus (sovietus).

Karolis Drunga tirdomas atkakliai tikino tebuves tik nežymus pasiuntinys. Reikalui esant atskleisdavo pavardes tik tu rezistentų, kuriuos žinojo žuvus, arba saugiau pabėgus į Vakarus. Jį paleisdamas Voroncovas pareiškė:

-- Jeigu būtų 1918-1920 metai -- būtum sulikviduotas be didesnių ceremonijų. Šiandien gi Sovietų Sąjunga yra laimėjusi karą, stipri ir galinti sau leisti būti humaniška.

Karoliui Drungai buvo leista grįžti į savo anksčiau užimtą tarnybą: dirbti Kauno universiteto Technologijos fakultete, organinės chemijos katedroje, profesorius A. Purėno asistentu.

Netrukus paaiškėjo, kad paleista vis dėl to nebuvo visiškai be sąlygų. Prisdengdamas "globojimo" ar "pagalbos" tikslais tas pats MGB viršininkas pradėjo nuolat kviešti į savo privatų butą (Totorių gatvėje, priešais mečetę), nuolat kvosti, gundyti, vilioti, provokuoti, šantažuoti, besistengiant galimai daugiau sužinoti apie buvusią ir esamą rezistenciją:

Ką kalba profesorius Lašas... A. Purėnas... Augustinas Janulaitis? Girdėjau, kad Lašas skatino studentus Spalio Revoliucijos minėjimo eisenoj atsakyti ty la į sveikinimus iš tribūnos?..

-- Medicinos fakulteto studentai

daugumoje tikininkai.

-- Buvo išgyvenama herojinė epocha, tikimasi greito įvykių pasikeitimo ir laimėjimo. Stovyklavietėse nuotaika buvo gera ar net linksma. Visur skambėjo dainos. Daugiausia senosios, patriotinės, arba priešbolševikiniai kupletai.

-- Vitkus ypatingai buvo nusistatęs prieš girtavimą. Iš geriančių be atsakomybės jausmo buvo atimami ginklai ir jie patys išvartomi.

-- Pagal Vitkaus taktiką partizanų judėjimas dažniausiai vyko jiems geriausiai pažįstamose apylinkėse. Stengiasi nesustoti vietoje ilgesniam laikui. Reikiant būdavo apsisojama pas tikininkus, kurie tuo metu dar nebuvo sukolchozinti. Tikininkas ir buvo svarbiausioji partizanų pragyvenimo ir išsilaisvinimo bazė, ką okupantas be abejonės žinojo, pagraitindamas žemės ūkio suvalstybinimą. Maistą ar drabužius tikininkai partizanams dažniausiai duodavo savanoriškai. Kartais jie užpuldavo pienėms ar panašius maisto produktų koncentracijos punktus, ypač kada buvo žinoma, jog ruošiamasi surinktus produktus išgabenti Rusijon. Sekvestracijų partizanai vengdavo. Kada sekvestruoti būtinai reikėdavo, partizanai išduodavo tikininkams raštelius, tikėdamiesi, kad netrukus, Lietuvai tapus nepriklausoma, jie bus valdžios kompensuoti.

-- Mane išlydint buvo sutarta, kad grįšiu maždaug po metų. Eventualios paramos iš Vakarų atveju Vitkus turėjo numatyti vietas ir būdus tai paramai priimti... Grįžęs, pirmajame punkte turėjau prisistatyti ir būti atpažintas iš slaptąžodžio: grįžtu iš žvaigždėtos šalies".

-- Pulkininkas Vitkus buvo peršautas į galvą 1946 metų vasarą atsitiktinai susidūrimo su NKVD patuliais...

Lietuvą siegiantis naktis kasmetais darėsi tamsesnė... Be jokių grądelių iš žvaigždėtos šalies...

-- Gyvendamas tuometinėje Lietuvoje ką dar girdėjote apie plėšnių partizanų judėjimą?

-- Partizanų veikla ir kovos buvo nuolatine visų kasdieniu pokalbių tema. Kalinių išlaisvinimas iš Biržų kalėjimo... Veliunos užėmimas... NKVD sunaikinimas Leipalingyje... Mūšiai Žemaitijoje ir visa eilė panašių žygių ėjo iš 10pų į 10pas. Itin charakteringas Veliunos užėmimas. Ją partizanai išlaikė visą parą. Slapstymasis ir gaudymas po to vyko dar kelias dienas, iš Veliunos kooperatyvo partizanai apsirūpino maistu ir aprangos atsargomis. Taipgi buvo pasiimtos ir visos tarbos... Paiklimate raštelyje buvo pasakyta, kad jos bus panaudotos kolaborantų užpakaliams patarkuoti...

-- Ar universiteto studentai turėjo ryšių su partizanais?

-- Aktyvius ryšius turėti buvo perdaug rizikinga, nors esu tikras, kad tokių buvo. Ryšiai buvo (Nukelta į 4 psl.)

JAUNIMO ŽYGIS

Gegužės 15 d. Lietuvos jaunosios kartos veikėjų suorganizuotas žygis į Washingtoną laikytinas labai gerai pavykusiu. Delegacija buvo priimta Baltųjų Rūmų aukštųjų pareigūnų -- prezidento asistento L. White ir Valtybės Departamento atstovo M. Cieplinski.

Radijas, televizija ir spauda ne tik Washingtono, bet per visą Ameriką skelbė to žygio tikslus ir tvarkingą, drausmingą, kultūringą jo eigą. Lietuvos reprezentacija buvo apgalvota, tikslinga.

Demonstracija susilaukė plataus Lietuvos pritarimo. Jei atsižvelgti į trumpą laiką, kuriuo visas tas žygis buvo organizuojamas, virš 2000 dalyvių skaičius, 500 įvairiausių antikomunistinių plakatų paruošimas ir kt. rodo, kad nebuvo tiek daug posėdžiauta, kalbėta ir ginčytasi, kiek dirbta ir organizuota.

Pats to jaunimo žygis buvo politinis. Kokie būtų to politinio žygio tikslai, jie nepakreipti nei prezidento nei vyriausybės užsibrėžtos politikos. Bet esamoje santvarkoje vienos ar kitos grupės žmonių nusistatymo pademonstravimas turi savo prasmę. Svarbu kaip ir kas demonstruoja. Prez. Johnsono griežtesnė užsienio politikos vaga, pradėta Vietnamo ir Amerikos pašonėje susilaukė visuomenės dėmesio. Tas dėmesys visuomenėje reiškiasi tarpusavio diskusijomis, savųjų tarpe reiškiamu pritarimu, kai tuo tarpu kai kurios grupės spėjo jau kelis kartus demonstratyviai išreikšti savo nusistatymą, priešišką prezidento vyriausybės politikai, pa-

lankų komunistinei "taikos" politikai.

Sunku pasakyti, kokia linkme artimiausioje ateityje pasuks tu ar kitu klausimu Washingtono politika. Demonstracija nėra nei plebicitas, nei garantija avansiniam pritarimui bet kokiai politikai. Tai buvo demonstracija politiniai subrendusios lietuvių visuomenės, apie kurią kas kart tiksliau sužino ir Washingtono politikos vairuotojai. Ši kartą svarbu tai, kad lietuviškasis jaunimas, gyvai besireiškiantis ir kitomis progomis New Yorke, parodė savo organizacinį brandumą, savo sugebėjimą suorganizuoti ne tik gegužinę, bet rimto pobūdžio ir didesnį dėmesio vertą politinę demonstraciją, išjudinusią visos Amerikos lietuvių visuomenę.

Daug darbo pareikalavęs žygis pravestas. Būtų maža padėkoti jo rengėjams ir tik paploti per petį. Tas žygis parodė, kad apie savąjį jaunimą kalbėdami, jo nutaizimu baimindamiesi ir tik atsargiai kartais užsimindami apie galimybes jį įtraukti į visuomeninį ir politinį darbą rodėme bereiklaingą nepasitikėjimą. Tas jaunimas, savo tarpe išsiugdęs vadovauti ir pasiimtus darbus įgyvendinti pajėgias asmenybes, ne tik išlaikė egzaminus, bet kartu įrodė, kad jo vertinime vyresnioji karta yra atsilikusi.

Jaunimo žygis, nukreiptas į Washingtoną, nepasibaigė prie Baltųjų Rūmų. Tas žygis parodė, kad jaunimas yra užsitarnavęs mūsų vyresnių veikėjų didesnio dėmesio.

(I.Č.)

LIETUVIŲ FONDO SAVIKRITIKA

LF Tarybos pirmininkas dr. A. Razma

1965 m. birželio 12 d. (šeštadienį), 12 val. Jaunimo Centre, Chicagoj, Ill. šaukdamas jau trečias metinis LF narių suvažiavimas.

LF KONKRETŲS LAIMEJIMAI

Idealistiniai LF užsimojimai, atsimušę į kasdieninį realų žmogaus gyvenimą su visais savo nerangumais, atidėliojimais bei įvairiais kitais egoistiniais norais, negali perdaug skųstis LF atsiektais laimėjimais. Šiuo metu fonde yra apie 180 tikstančių kapitalo, šalia to LF jau gavo palikany apie 10 tikstančių, kuriuos jau paskyrė lietuviškiems reikalams. Daug liuanistinių mokyklų vadovėlių, jaunimui specialių knygų būtų neišvystę šviesos be LF paramos. Beto jau du sykiu stiprokai buvo pamontas Lituanus žurnalas, paskirta PLB kultūros T-bos kultūrinei premijai 1000 dol. Liet. Rašytojų D-ja 500 dol. Šiek tiek buvo paskirta Pedagoginiam Institutui, Aukštesniajai Lituanistinei Mokyklai, jaunimo stovyklos reikalams, spaudai ir kitiems reikalams. Juo toliau, juo didesnės bus LF metinės pajamos būtiniesiems lietuviškiems reikalams. Šių metų pradžioj LF paskirstė 5500 dol. pelno, o 1965 m. pabaigoje ta suma padidės. O kai LF pasieks tokį kapitalą, kad kasmetinės pajamos bus 20-30 tūkst. dolerių ar daugiau, tada tikrai lietuviškais reikalais pajus LV finansinę paramą.

Žinoma pats didžiausias lik šiol LF laimėjimas juo augimui buvo, kada gavo nuo mokesčių atleidimą. Šis "tax exempt" turės milžinišką įtaką LF augimą ateityje, nes didiesiems aukotojams tas yra labai aktualu.

AR TIKRAI LF REIKALINGAS

Kada neturime savos valstybės su mokesčiais, kuriais būtų galima remti lietuviškus reikalus, privalome savanoriškai suorganizuoti didelę finansinę jėgą gaine lietuviškoms darbams ir jų institucijoms remti. Turint pakankamai pinigų, lengva būtų suorganizuoti puikias lituanistines mokyklas su tinkamomis ir moderniomis mokymosi priemonėmis, būtų galima suorganizuoti pavyzdingas jaunimo vasaros stovyklas, kur jaunimas netik fiziškai bet ir lietuviškais atžvilgiu sustiprėtų ir atsinaujintų. Būtų galima premijuoti bei užsakyti būtinieji lietuviškos kultūros kūriniai, nes jų pagėdus kūrėjai dar gyvi, bet dažnai jiems reikia dirbti kasdieninį darbą duona užsidirbti. Nebelieka jiems nei laiko nei kartais noro tikrai lietuviškai kūrybai. Didieji liet. kultūros kūrėjai ir ugdytojai eina senyn, juos ir jų kūrybiškias jėgas turime taupyti ir panaudoti tik lietuviškoms reikalams, o neleisti išsielekti kasdieniniuose paprastuose darbuose. Tai čia ir būtų LF didžioji misija -- remti finansiskai visa tai, kas reikalinga plačiausia prasme lietuvibei ugdyti ir jai globoti.

LF PRIEKAIŠTAI

Negalime užmigti ant jau pasiektų LF "laurų", bet privalome ieškoti naujų kelių, kad LF dar greičiau augtų ir pasiektų savo užsibrėžtą ribą -- bent milijoną. Lietuvių Fondo vado-

vybė laukia privačių ir viešų pozityvių, - konstruktyvių pasiūlymų ir sumanymų, kurie pagelbėtų LF greičiau augti.

Kokia kritika iškeliami organizatoriams? Dabartinėmis sąlygomis LF organizatoriai padarė viską, kas buvo galima. Yra pasiūlymų, kad reikia pradėti veikti kaip kitos didesnės finansinės institucijos ir pasisamdyti dalinai apmokamą gerą organizatorių, kuris visą laiką pašvestų LF organizavimui. Toks dalinai apmokamas LF organizatorius turėtų aplankyti kiekvieną liet. apylinkę ir parengti atitinkamą planą LF piniginiam vajui. Ekonomistai sako, kad pinigais pinigą uždirba. Daugelis sako, kad tą principą reikia pritaikinti ir LF fondaui jau dabar, nelaukiant vėlesnio laiko.

Vėl kitas priekaištas, kodėl laikome LF pagrindinį kapitalą tik bankuose, kur tegauname tik 41/2% palikany. Daugelis siūlo tą 170 tikstančių LF pagrindinio kapitalo investuoti į pelningesni bizni, kur pajamos tuoj pakiltų iki 7-8%, bet čia tekty imtis šiek tiek rizikos su LF visuomeniniais pinigais. Kai kurie LF konservatyvesni organizatoriai kol kas pataria susilaikyti ir nerizikuoti, nes visuomenė lengvai apkaltintų, jeigu toks biznis nepasisektų. LF investacijos K-sija rimtai studijuoja ir greitu laiku žada investuoti gana saugiai, kas duotų didesnes pajamas negu bankuose.

Kokie priekaištai pačiai liet. visuomenei?

Beveik visi pripažįsta, kad toks LF labai reikalingas, sutinkame, kad bemaž kiekviena lietuviška šeima gali lengvai paaukoti per metus ar kitus L Fondui šimtinę, o profesionalai ir prekybininkai tikstantinę ar daugiau. Dėl to nepukentėtų nei jų asmeninis gyvenimas, nei kiti būtinai remini lietuviški reikalai. Teisinga pastaba, kad tie kurie aukojo LF, aukoja pirmieji ir kitoms organizacijoms. Taigi, čia svarbu ne pinigų turėjimas, bet nuoširdumas ir meilė lietuviškiems reikalams. Jeigu šiandien kiekvienas susipratęs lietuvis atiduotų savo auką LF fondaui, jau ten turėtumė daugiau negu milijoną, o jo pelnas efektyviai remtų lietuvišką veiklą. Tada visiems būtų pasididžiavimas mūsų susipratimu ir inteligentiškumu lietuviškoms reikalams. Daug kas sako, reikia jums LF organizacijoje daugiau aktyvesnių organizatorių, kurie aplankytų kiekvieną liet. šeimą ir tikrai reta šeima teišleistų tokį LF aukų rinkiką tušiomis rankomis. Sako, nelaukite, kad jums aukas siūstų tik pasiskaitę laikraštyje apie LF (nors turime ir tokių pavyzdžių), bet eikite ir prašykite ir jūs būsite išklausti. Tad jie rimtai siūlo pagalvoti apie apmokamus LF organizatorius.

Tokiais ir panašiais klausimais rimtai ir atvirai pasisakykite š.m. birželio 12 d. LF narių suvažiavime. Tuo reikalu padarysime atitinkamus nutarimus ir LF T-ba bei V-ba bus įpareigota atitinkama kryptimi savo veiklą išvystyti.

Tad kviečiame visu LF narius, spaudos atstovus, lietuvius veikėjus ir svečius nuširdžiai suvažiavime dalyvauti ir pagelbėti rasti būdus, kaip greičiau LF galėtų pasiekti milijoną, nes pas lietuvius yra pakankamai pinigų, tik mums reikia mokėti kaip juos suorganizuoti į pastovią lietuviškiems reikalams finansinę instituciją.

LIETUVIŠKA VASARVIETĖ BANGA

CAPE COD'E, MASS.
GREAT MARSH ROAD,
CENTERVILLE, MASS.

- Prie Atlanto vandenyno. Golfo srovės šildomo garšaus Craigville Beach.
- Patogūs kambariai ir atskiri namukai, kur patiems galima gamintis valgi.
- Skanus lietuviški valgiai.
- Grynas pušų oras ir rami vietovė poilsiui.
- Svečiams be nuosavų automobilių -- transportacija į ir iš paplūdimio.
- Šalia "Bangos" randasi ežeras su paplūdimiu. Žuvinimo mėgėjams yra laivelis.

Norintieji puikiai praleisti atostogas prašomi su užsakytais kreiptis šiuo adresu:

A. Pakštys,
BANGA,
Box 188, Centerville,
Cape Cod, Mass.
Tel. (617) SP 5-4633.

Šių metų gegužės mėn. 23 d., sekmadienį, 1 val. p. p.

Bučo sodyboje, Willow Springs, Ill.

įvyks Chicagos Apygardos lituanistinių mokyklų

MOKSLEIVIŲ PAVASARIO ŠVENTĖ.

PROGRAMOJE TAUTINIAI ŠOKIAI IR DAINOS.

PO PROGRAMOS ĮVAIRIOS SPORTO VARŽYBOS.

SVENTĖ RUOŠIA LB CHICAGOS APYGARDOS VALDYBA

AKIMIRKOS

Portretai su titulais

Paskelbtas spaudos mėnuo, ir ta proga lietuviai agituojami užsisakyti daugiau lietuviškų laikraščių ir pirkti daugiau knygų. Bet yra viena sritis, kur beveik nebereikia lietuvių raginti palaikyti savo kultūros kūrėjus. Tai dailė - tapyba, skulptūra, grafika... Šios rūšies kūrybą dabartinė užsienio lietuvių visuomenė palaiko ir kūrinius įsigija žymiai gausiau, negu bet kada nepriklausomoje Lietuvoje.

Jūs nustebsite, ir ne vienas iš dailiųjų mane užpuls, kad nušneku paskutinius niekus. Tiesa, dokumentais savo tvirtinimo negalėčiau įrodyti. Bet besikalbant su kai kuriais dailininkais, kaip dabar įprasta, kartą griebėmės statistikos ir paskaičiavome, kad pastaraisiais laikais lietuviai dailininkai visame laisvajame pasaulyje kasmet parduoda apie 500 savo kūrinių, ir tai daugiausia lietuviams. Jeigu vidurkiškai kainą skaitytume 100 dolerių už paveikslą, vadinasi, per metus lietuviai išleidžia dailės kūriniams apie 50,000 dolerių.

Tai nelabai maža suma. Jeigu tiek pat tautiečiai rastų reikalingą ir įdomų išleisti lietuviškoms knygoms įsigyti, mažiau elegiųjų girdėtųsi mūsų leidėjų ir rašytojų sluoksniuose.

Taigi, mūsų dailės sritis užsienyje nėra skurdi. Gabūs vyresnieji dailininkai nebaduoja, vien juodos duonos su druska nevalgo ir užsigeria ne tik vandeniu. Tikrai gabūs ir originalūs jaunieji turi dar atviresnius kelius į pasaulį. Jei šventimieji ir nešoktų iš karto palaikyti, tai savieji juos mėgsta ir palaiko. Bent Amerikoje dar niekada lietuvių visuomenė

savo dailininkų taip nepalaikė, kaip dabar.

Gal tai bendras kultūrinis pakilimas? Gal snobistiškas noras papuošti savo salonų sienas? Gal laiko mada?

Turėjau eilę progų stebėti, kaip, pvz., Los Angeles lietuvių kolonija čia pasitinka suruošiamas geresnes lietuvių dailininkų parodas. Į jas lankosi ne minios, o iš viso gal tik koks tūkstantis, kartais ir žymiai mažiau tokių, kuriems menas šį tą reiškia. Ir kiekvienas čia atvykęs dailininkas gerą dalį savo paveikslų paliko. Šis nedidelis lietuvių skaičius yra įsigiję gal jau per porą šimtų kūrinių. Vieno kito mano pažįstamo salonaui jau siek tiek panašūs į mažą muziejėlį. Utenos, Joniškio ar Kėdainių šviesuomenė per du dešimtmečius tiek lietuviškos tapybos niekada nebuvo įsigijusi.

Ir kolkas čia sekėsi visiems -- modernistams ir antimodernistams, nors normaliai šiems pastariesiems turėtų labiau sektis, nes išelvių dauguma yra konservatyvūs. Visi rado savo mėgėjų: ir Rukštelė, ir Bagdonas, ir Virkau su Kurausku, ir Paukštienė, ir Stančikaitė, ir Tamošaitienė, ir Šapkus, ir dukart jau pasirodęs Pautienius. Tačiau yra jau ženklų ir skonio pakitimų, greičiau sakančių, kad ateitis priklausys modernistams.

Vėliausioji Pautienius ir And-

BRONYS RAILA

rašūno darbų paroda, komerciškai kalbant labai pasisekusi, sudarė lyg ir ramų atoslėgį, kur nebuvo matyti jokių "antausių visuomeniniam skoniui". Pautienius impresionizmas, aišku, šiandien nebegąsdina nė vieno pensininko, o Andrašiūno realistiniai - natūralistiniai mėginimai taip pat neturėjo ambicijų prasiveržti pro devynioliktąjį šimtmetį.

Tai galėtume nelaikyti nei pliusu, nei ypatinga yda. Man net atrodo, kad vyresnio amžiaus dailininkai su savo jaunystėje suformuotu skoniu, nusistovėjusiu stiliumi ir sunkiai bepakeičiamomis pažintromis, gerai daro ne nesistengdami per daug malvyti. Vargu kas gero išleis per temperamentingo laužymosi. Bet vieno dalyko norėtusi iš dailininkų pageidauti -- daugiau drąsos savo stiliume. Drąsesnio ir platesnio mosto teptuku, ką jau kartą Pautieniui sūdlė dail. Vaikšnoras. Drąsos, daugiau laisvumo ir Andrašiūnui, nes jis toks atsargus, smulkmeniškias, kuklutešis ir vis lyg kiek išsibauginęs su savo medallais ir ežerėliais, - o juk tai darbai buvusio naršaus kario ir pulkininko...

Be to, matyt, gyvenimiška drąsa ir meniška drąsa nėra tos pačios. Čia man prisimena kadaise skaityti vienos žaunios prancūzų šokėjos memuarai, kur ji, tarpe daugybės kitų galantiškų nuotykių, aprašė vieną intymų susitikimą su garsiu generolu. Tai buvęs labai narsus karys, apsi-

karstęs pasižymėjimo ordinais už drąsą nuožmiuose karo žygiuose. Bet kai generolui priartėjo palankus akimirksnis pasireikšti šokėjos miegamajame, liūtas staiga pavirto kukliu avinėliu. Skirtingame mūšio lauke jo ataka buvo remiama labai silpnų rezervų, bematant sugniužo ir balerina jokių įspūdžio nepadarė...

Žinoma, kurstyti kitą būti drąsiau yra nesunku, bet pačiam parodyti drąsą nelengva. Neišdrįstu ir aš visai laisvai pasakoti savo įspūdžius apie Pautienius tapybą, vien dėl tos priežasties, kad mane varžo dėkingumas. O esu jam labai dėkingas už nutapytą ir šioje parodoje išstatytą mano portretą, kurį dabar, nieko daug geresnio neturėdamas, bent galėsiu palikti savo dukterims ir anūkams.

Tas Pautienius kūrinyms man didžiai patiko. Ir daugelis žiūrovų teigė, kad šis buvo geriausias ir įdomiausias iš šešių parodoje išstatytų portretų. Esą dailininkui pavyko tai, kas vertingiausia portretisto darbe: sugauti modelio "vidaus pasaulį", išreikšti jo "esmę", parodyti liūdesį, gilų susimąstymą, skausmą ir nepasitenkinimą šėšėli, akių žvilgsnio aštrumą, rūstumą raukšlėse viršum nosies, ironijos žiburėlių lūpų pakraštyje... Viešpatie, ar gi ko geresnio dar galima tikėtis! Nors draugų ir pažįstamų komplimentai manęs galutiniai dar neįtikino, bet pamažu ėmiau svajoti, kaip būtų gerai, jeigu iš tikrųjų taip būtų. Šiaipjautapybiškai portrete man labiausiai patiko kaklaraištis ir marškinių apikaldė. Bučiau dar norėjęs ir

Mona Lisos žypsnio, - bet kas jį išgaus, jeigu modelio veide daugiau atsispindėjo rūgščių kopūstų nuotaika?

Portreto žanras Pautienius tapyboje pradėtas rutulioti bene vėliausiai, tačiau jis bus kada gal vienas iš reikšmingiausių. Gal tik vienas darbas buvo mažiau nusisekęs, ar, greičiausia, sugadintas prieštaravimo būtinai išgauti kitokį žmogų, negu jis iš tikrųjų atrodo ir yra. Antras portretas buvo geras tapybiškai, išraiškingas, bet atliktas humoristinėje nuotaikoje, ir pats parodymas fejtoniškas: vienas portretas parodą atidarant, kitas to paties asmens portretas parodą uždarant...

Likusiai keturi darbai teikia daug gerų vilčių būsimame Pautieniaus, kaip portretisto, kelyje. Kada dabar Amerikos lietuviai vis labiau nebesutinka būti paprastais žmonėmis, siekia didybės ir visokiais būdais trokšta įsiamžinti, portretų piešimas, man rodos, galėtų pasidaryti gana patrauklus verslas ir komerciniu požiūriu...

Žinoma, nereikia laukti tuojau pat ar ir už 300 metų, kad už portretus kas imtų mokėti po du su ketvirčiu milijono dolerių, kaip neseniai per varžytynes Londone sumokėjo Los Angeles pramonininkas už Rembrandto sūnaus Tito portretą. Portretai tegulieka žemųjų neįkainojama sentimental brangenybė. Kaip būčiau laimingas, jei šiandien turėčiau ir galėčiau kambaryje pakabinti pakankamai gero dailininko nutapytus savo tėvo ir motinos, senelio ir senutės portretus!

Nepaprastais laikais nepaprasti žmonės mėgsta titulus - tarnybinius, profesinius, iš garsios praeities ar tiesiog susigalvotus. Bet turbūt niekur kitur jie taip nevertinami, kaip Vokietijoje ir Chicagoje, ir Pautienius čia mums atvežė išdestiliuotą titulomanijos dvasią.

Spausdintame parodos kūrinių sąrašė-kataloge, tarp kitko, skaitėme: poeto Bernardo Brazdžionio portretas, dailininko V. Petravičiaus portretas, kompozitoriaus Broniaus Budrifno portretas, žurnalisto Br. Railos portretas... Nelabai kas, jeigu prie portreto būtina reikia pridėti modelio profesiją, titulą ar pašaukimą, kad taji anąjį atpažintum. Be to, tai rodytų gana menką modelio populiarumą, jeigu teatpažins, sakykime, Bernardą Brazdžionį, tik tada, kai bus paaiškinta, kad čia to poeto portretas. Man asmeniškai taip pat buvo neįauku, kada per dvejetą pastarų dešimtmečių tikroje žurnalizmo profesijoje tebuvo gal porą trejetą metų, o ir dabar vis tebesu tik neorganizuotas žurnalistas, kurį organizuoti žurnalistai rūšiai barė, smerkė už įvairių mokslų neišmanymą ir mokino, kaip reikia rašyti.

Na, ir vienas premijuotas paveikslas pavadintas -- "Dailininko žmonos portretas". Be abejo, gerai, kad nepamiršta pasakyti dailininko profesiją, - bet kas titulomanijos kodekse yra "žmona": profesija, pašaukimas, socialinis laipsnis ar sakramentas? Ir tikras katalogo nenuoseklumas su "Algirdo Gustaičio portreto eskizu". Kodėl tik čia pamiršta ar pagailėta titulas? Juktai rašytojas, žinomas visuomenės veikėjas, tarptautinis žurnalistas, filmų prodirseris ir, kaip iš Argentinos Liet. Balso perspausdintų Dirvoje ištraukų paaiškėjo, be to, dar nusipelnęs politikas ir diplomatas, nes kartą vedė derybas su Gudijos prezidentu, išsiriūpino prie Lietuvos priskirti naujas teritorijas ir tt. Kaip ten bebūtų su titulais, bet lietuviško žmogaus portretas tremtyje buvo smarkiai pamirštata sritis, ir Pautienius gerai padarė, pamėgindamas grįžti prie žmogaus. Kūrybiškai nutapyti žmogų yra taip pat sunku, gal net sunkiau negu gubą, ežerą, kalną, gamtovaizdį, metafizinę "filoso-

APIE SĖKLĄ...

(Atkelta iš 3 psl.)

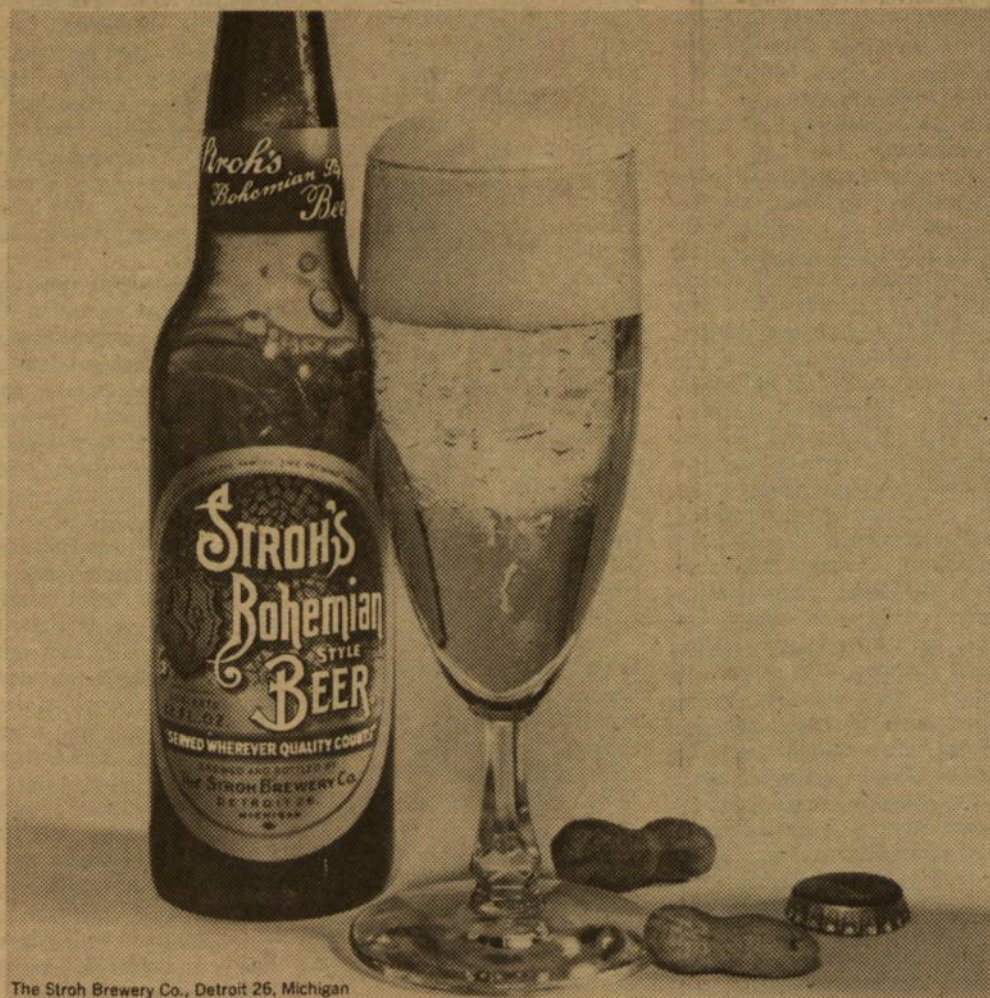
daugiau pasyvus, tačiau apie juos šiandien kalbėti nėra neįparanku, o gal net nepatelsinamai rizikinga.

-- Kaip jūs galvojate: ar partizanų kraujas buvo prasmingai pralietas?

-- Atsakyti norėčiau graikų rašytojo Nikos Kazantzakis romano "Laisvė ar mirtis" veikėjo, Kretos salos laisvės kovotojo žodžiais: "Kraujas niekada nepraliejamas veltui. Ar tu nežinai, kad laisvė yra grūdas, sėkla, kuri reikalinga kraujo ydant galėtų išaugti? Mes liejame tą sėklą dabar, kad būtų tikra, jog vieną dieną daigas išdygs. Bet toji diena dar neatėjo..."

-- Ką galvojate apie 25 metų juodosios Lietuvos okupavimą sukakties ir už jos laisvę per visą tą laiką žuvusių partizanų paminėjimą? Konkrečiai turiu galvoje Chicagos Lietuvių Operos choro ruošiamą Verdi "Requiem" ir Bruno Markaičio kantatos "Vilniaus Varpai" pastatymą, kuris įvyks, kaip žinote, Chicagoje, Mc Cormick teatre birželio mėn. 13 d. 3 val. po pietų.

Į šį žuvusiųjų pagerbimų žinrū kaip į šauksmą pasauliui. Gi šaukti mums reikia nuolatos. Čia vėl noriu cituoti laisvės kovotojo žodžius iš to paties romano: "Aš sakau jums, kad šaukimas niekada nėra veltui. Balsas atsirado pirm negu ausis. Ausis atsirado, kad girdėtų balsus šaukiančius ir rėkiančius, pone mokytojau! Visi šios žemės karaliai ir galingieji, kuriems aš rašau, vieną dieną išgirs. Ir jeigu jie neišgirs, tada išgirs jų vaikai ir anukai. Ir jeigu nė šitie neišgirs, tada išgirs pats Dievas!... Iš šių griuvusių aš šaukiuosi į Dievą ir Jis vieną kartą išgirs... Susigėdęs, kad paliko mūsų kraštą vergijoje tokiam ilgam laikui jis prašys manęs atleidimo...". -- baigė pašnekėsi Karolis Drunga.

The Stroh Brewery Co., Detroit 26, Michigan

Ugnimi virinto skonis... štai, kas jame

ir jums, ir jums, ir jums, ir jums.

UGNIM VIRINTO SKONIS

ŽIURĖKITE BEISBOLĄ, ĮJUNGUS ABC-TV KIEKVIENĄ ŠEŠTADIENĮ, WEWS, Channel 5

NEW HEIGHTS IN FUN

SEASON OPENS MAY 22

CEDAR POINT

SANDUSKY, OHIO

- ONE PRICE DAY
- 77 SCHOOL BANDS
- KOLONEL KEDS
- FIREWORKS SHOW
- QUALITY CHECK'D DAY
- \$2,200,000 in new improvements!
- JUNGLE LARRY'S SAFARI ISLAND
- SAN FRANCISCO EARTHQUAKE
- TURNPIKE SPORTS CAR RIDE
- CEDAR POINT PLAYHOUSE
- \$500,000 FASCINATION BUILDING
- FUNWAY EXTENSION
- EXPANDED MARINA FACILITIES

Ride the 330 foot SPACE SPIRAL

FAMILY RIDES & ATTRACTIONS HOTEL BREAKERS BEACH • MARINA

NEPAMIRŠKIT ATNAUJINTI DIRVOS PRENUMERATĄ

Dr. Juozas Girnius penkiasdešimty

Stasys Santvaras

Sunku tikėti, kad taip yra. Ar laike žmogus nėra tik akimirka? Dideli ir sukrečią vyčiai, nemūšy valia per žemę persirite, sugriovė daugelį mūsų pasiryžimų ir gerokai sutrumpino gyvenimą. Gana plačioj erdvėj liko išmėtyti mūsų pėdsakai, mūsų bandymai ir darbai. Atrodo, kad gyvenimas būtų buvęs "ilgesnis" ir pilnutesnis, jeigu ta erdvė būtų buvusi savam aprėžtam lauke...

Pavardė jau buvo pažįstama iš raštų. Tą pavardę man minėjo ir vienas kitas bičiulis, kuris asmeniškai Juozą Girnių pažino. Bendra opinija buvo ta pati, kuri išliko nesugriauta iki šių dienų: stipraus intelekto, retų gabumų vyras. Tik man vis neteko su juo susitikti ir susipažinti.

Proga atėjo tada, kai berods, poetas Bern. Brazdžionis, pakvietė mane pereiti skersai gatvės (gyvenau Kaune, Donelaičio gatvėj), prieš Universiteto rūmų langus) ir dalyvauti Juozo Girniaus vadovaujame filosofijos ir literatūros seminare. Gatvę perėjau, seminare dalyvavau, įspūdžiai iš to seminario tebėra gyvi atminty iki šių dienų. Kalbėjo pats J. Girnius, savo kūrinius skaitė daugumas jaunų poetų, kurie ilgai sutarė žemininkų srovę, ne vienu atveju bandžiusią ir mane nuo žemės vei do nuplauti...

Tai buvo vokiečių okupacijos metas. Universitetas dar nebuvo uždarytas, bet nerimo ir netikrumo buvo kupina kiekviena patekanti diena. Dažniau su J. Girniū pradėjom susitikti, kai susidarė "aktyvistų" būrelis, ėjęs Kaune iš kiemo į kiemą ir rengęs pašnekesius visuomenės ir kultūros klausimais. Nors buvom okupanto slegiami, bet tuose pokalbiuose jautėme gyvą ir čia pat esančią savų namų židinio šilumą, o tai ir buvo tie mirksniai, kada savo tarpe galėjom kalbėti apie laisvę ir džiaugtis jos atožvaitem. "Aktyvistų" būrelis Juozas Girnius buvo vienas pačių veikliausių, parengęs ne vieną pašnekesio temą ir visada gyvai dalyvavęs diskusijose. Vėliau kai jau nebebuvo galima namie pasilikti, keliai nubėgo beveik ta pačia kryptimi. Ir ta pastovesnė tremties stotis -- Bostonas -- mudviem taip pat yra ta pati, kur tenka ir dažniau pasimatyti, ir kartais pety petin atsitenkti...

Nuo to meto, kai dr. J. Girnių pamačiau pirmą kartą Vytauto D. Universiteto didžiuosiuose rūmuose, prabėgo tik 22 ar 23 metai! Atrodo, kad viesulas juos būtų pagriebęs ir plačioj erdvėj kaip pelenų sauja išdrakęs! Ir pačiam dr. J. Girniū š. m. gegužės 23 d. sukanka penkiasdešimt metų amžiaus. Ištikro, ar laike žmogus nėra tik akimirka?... Išgyventam laikotarpy dr. Juozas Girnius daug

mąstė ir daug dirbo. Visi žinom, kad jis turi savo pasaulėžiūrą ir gyvenimo vagą, bet savo filosofiniais darbais jis jau yra visos lietuvių tautos nuosavybė. Šiandien, kai artinasi jo sukaktis ir

dėstytojas vyr. asistento titulu. Be filosofinių dalykų, dėstė psichologiją ir bendrąją mokslinio darbo metodiką. Buvo suorganizavęs specialų seminarą iš filosofijos ir literatūros studentų

Sukaktuvininkas Dr. Juozas Girnius

pagerbimas Bostone, reikia nors trumpai atsigręžti į dr. J. Girniaus gyvenimą ir darbus, nes jie dar nėra surinkti į atskirą raštų laidą, daugumas jų yra išbarstyti periodikoj, o dėto ir ne visiems prieinami.

Juozas Girnius gimė Sudeikiuose, Utenos aps., 1915 m., gegužės 23 d. Vadinas, tame Aukštaitijos kampe, kuris pažerė nemenką būrį mūsų kultūros žmonių. 1932 m. jis baigė Utenos gimnaziją, o 1936 m. Vytauto D. Universiteto Teologijos - filosofijos fakultete gavo filosofijos licenciatu laipsnį. 1936-38 m. studijas gilino užsienyje: metus klausė Louvaino universitete ir po semestrą Freiburge in Br. pas M. Heideggerį ir Paryžiuje, Sorbonoje. Karinę prievolę baigęs bolševikams atėjus, trumpai dirbo Vytauto D. univ. Technikos fakulteto bibliotekininku, vėliau mokytoju Kauno Aklųjų Instituto. Laikinosios vyriausybės paskirtas, 1941 - 44 m. buvo Vytauto D. univ. filosofijos fakulteto

studijuoti autoriams, stovintiems filosofijos ir literatūros riboje. Vokietijoje 1946-49 m. mokytojavu Nuertingeno, o vėliau Schw. Gmuendo liet. gimnazijose. 1949 m. atvykęs į JAV, 1951 m. įsigijo filosofijos daktaro laipsnį Montrealio universitete, Kanadoje. Nuo 1953 m. dr. J. Girnius yra Liet. Enciklopedijos redaktorius, šiuo metu rengias to leidinio paskutinį tomą ir papildymus. Be to, nuo 1947 m. buvo Aidų ir nuo 1952 m. Literatūros Lankų redakcinių kolektyvų narys. Nuo 1965 m. pradžios Aidų redaktorius.

Išėjęs tomistinę mokyklą, dr. J. Girnius nuo pat pradžios ypatingu dėmesiu atsigręžo į egzistencinę filosofiją. Licenciatu darbe jis analizavo M. Heideggerio filosofiją (dalis to darbo išspausdinta Logos žurnale 1936 m., 81-100 ir 155-180 pusl.), o doktorato disertaciją skyrė K. Jasperso filosofijai. To veikalio santrauka buvo spausdinta Aiduose 1951-52 m. ir atskiru leidiniu išleista kaip

Laisvė ir Būtis, K. Jasperso egzistencinė metafizika 1953 m. Nors ir išsaugojęs kritinę laisvę egzistencializmo atžvilgiu, dr. J. Girnius lieka jam giminingas savo nusikreipimu į žmogiškosios būties metafizinę ir moralinę problematiką. Liet. Katalikų Mokslų Akademijos Suvažiavimo Darbuose III 1939 m. išspausdintas jo rašinys Egzistencinė filosofija ir ateities filosofavimo rūpesčiai, 1939-40 m. bendradarbiavo Židinyje, kur tarp kitų straipsnių paskelbė str. Žmogiškąji kančios prasmė 1940 m., 2 Nr. Nuo 1946 m. savo darbus daugiausia skelbia Aiduose. Be to, Tremtinių Mokykloje 1946 m. paskelbė Filosofijos Pagrindus (ca 60 pusl.), filosofijos įvado ir gnoseologijos pagrindinių klausimų apžvalgą.

Šalia filosofijos dr. J. Girnius domisi estetikos ir literatūros klausimais. Tom tomom atskirai didesni jo straipsniai: Grožis ir tiesa (Aidai 1946 m.), Kūrybinio originalumo prasmė (rašytojų metraštis Tremties metai 1947 m., 450-468 pusl.), Žmogaus prasmės Žemėje poezija (įvadas į antologiją Žemė 1951., 5-65 pusl.).

Rūpindamasis tautiniais klausimais tremtyje, Vokietijoje dr. J. Girnius bendradarbiavo Žiburiuose ir Tėviškės Garse, JAV -- Aiduose, Drauge, Darbininke ir kt. Šios rūšies rašinius dažnai pasirašo J. Alaušias (ežeras Alaušas, prie kurio dr. G. gimė) vardu. Atskirai išleido Lietuviškojo charakterio problema 1947 m. (atspaudas iš Žiburių) ir Tautiniai mūsų uždaviniai tremtyje 1947 m. Leidinyje Living in Freedom 1948 m. išspausdino The Lithuanian Spirit (54 - 69 pusl.).

JAV, be darbų Liet. Enciklopedijoje ir periodikoj, J. Girnius paskelbė tris šambius veikalus: Laisvė ir Būtis, Aidų leidinys 1951 m. (151 pusl.), Tauta ir tautinė ištikimybė, J. Laisvės Fondo leidinys Nr. 2, 1961

m. (320 pusl.), Žmogus be Dievo, to paties fondo leidinys Nr. 4 1964 m. (564 pusl.). Studija apie žmogų technikos amžiuje tebėra rankrašty (tik jos dalis spausdinta Aiduose). Be to, dr. J. Girnius bendradarbiavo Literatūros Laukuose ir aktyviai dalyvavo polemikoj dėl kultūrinio nuosmūgio tuo klausimu Aiduose paskelbdamas platų ir argumentuotą rašinį.

Sukaktuvininkas nėra nepažįstamas veidas ir visuomeninėj veikloj. Studentaudamas jis veikė Lietuvos Darbo Jaunimo S-goje ir ateitininkuose (Activitas, vėliau Šatrijos narys), 1935 m. buvo suorganizavęs Ateitininkų Religinį Susidraugavimą, 1935-36 m. buvo Vytauto D. univ. ateitininkų studentų S-gos sekretorius, 1947-51 m. Ateitininkų Federacijos vyr. tarybos narys. Nuo 1955 keletą metų buvo JAV Liet. Bendruomenės tarybos narys, 1963 m. dr. J. Girnius buvo išrinktas Ateitininkų Federacijos vadu, kurio darbų našta dar ir šiemet slegia jo pečius. Kaip regim, visuomenė nėra gal estinga ir iškiliam filosofui, apkraudama į pareigom, kurias ir kiti galėtų neblogoi atlikti.

Dr. Juozo Girniaus gyvenimo ir darbų apžvalgą "pasiskolinau" iš Liet. Enciklopedijos VII tomo, tik vieną kitą savo sakinį į ją įterpdamas, vieną kitą papildymą įjungdamas. Kadangi dr. J. Girnius, greta prof. Pr. Čepėno ir dr. J. Puzino, yra to leidinio redaktorius, tai tikiuosi, kad stambiu padkidimu nebūsiu nusikaltęs.

Kai 50 metų amžiaus sukaktis atbėga, yra proga ir pačiam dr. J. Girniū atsisiukti į savo kūrybinę, mokslinę ir visuomeninę veiklą. Pačiai gi visuomenėi dažniausia aktualu yra tai, kas naujusia, Lietuvių visuomenėi išėjimoj su regimu priebliankumu ir gyvu susidomėjimu priėmė dr. J. Girniaus veikalą Tauta ir tautinė ištikimybė. Jei kas ir bandė

į tą darbą pažvelgti kritiškai akimi, tai išvadoj turėjo pripažinti, kad dr. Girniaus veikalas yra stiprus ramstis dabartiniuose mūsų gyvenimo vingiuose ir Lietuvių tautos kovose dėl savo ateities ir išlikimo.

Gyvo atgarsio susilaukė ir pats naujusias dr. J. Girniaus veikalas -- Žmogus be Dievo. Apie jį buvo pasisakyta dešinėj, kairėj ir vidury. Man teko dalia apie jį pakalbėti Dirvoj. Ir, kaip buvo galima iš anksto laukti, tuose pačiuose Dirvos plotuose aksominėm ironijos pirštiniem už tai mane paglostė kol. Br. Raila, o kol. B.K. Naujokas pridėjo, kad savo palankumu Žmogui be Dievo didelio garso aš jam nesukėliau. Žinau, kad mano pasisakymas apie vėliausiajį dr. J. Girniaus darbą buvo per daug asmeniškias. Nors tam asmeniškumui nestigo priežasčių, betgi tai nėra esminis pasisakymo dalykas. Esmė -- tai žmogus be Dievo, mūsų laiko didėlė ir sunki problema, gal net atvira žmogaus sielos žaizda. Tegu kiti galvoja, jog tai yra "normali evoliucijos eiga", o man būtų labai sunku gyventi be Dievo. Galite tai vadinti atsilikimu ar kuo tik norit, bet ir leiskit pasisakyti: žmogus be Dievo žengia, jis neturi gallesčio nei tėvui, nei motinai, nei jokiai žemės giminei. Aš nežinau, kas atsitiks mūsų pasauly, kai jo valdžia bus dar didesnė, bet viena aišku -- pakelėse, kur jis žygiuose, daug kur neliks akmens ant akmens, neliks daigo, iš kurio galėtų prisikelti žmogus ar tauta. Nenoriu tikėti kad mes tokia "evoliucija" tikim. Dr. J. Girnius savo Žmogus be Dievo pasinėre į problemos gelmes. Ir tos jo pastangos, mažiau sia, turėtų būti nors paskatinimas atsigręžti ton problemon ir apie ją rimčiau pagalvoti. Tas veikalas, tai lyg bokšto laikrodias, atskambas iš būties sutemų ir pri-

(Nukelta į 6 psl.)

PLANINGAS TAUPYMAS

MOKA GERUS DIVIDENDUS! PRADEK TAUPYTI ŠIANDIEN!

• Pinigų taupymui nereikia važinėti, juos galite atsiųsti paštu, nes mes apmokam visas pašto persiuntimo išlaidas.

• Dabartinis dividendas 4 1/2% išmokamas du kart per metus.

MUTUAL Federal SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 WEST CERMAK ROAD ■ CHICAGO ■ VI 7-7747

OFFICE HOURS: Monday, Tuesday, Friday 9 to 4; Thursday 9 to 8; Saturday 9 to 1; Wednesday closed.

JOHN J. KAZANAUSKAS, President

ANDRIUS MIRONAS

PO LAIVU

DIRVOS KONKURSE PREMIJUOTA NOVELĖ

(4)

Kavinėje mudu negalėdavome ilgiau kalbėtis, todėl aš laukdavau kol Rūta pabaigs savo darbą. Tada palydėdavau ją namo. Tikrieji pašnekesiai prasidedavo prie Rūtos namo vartelių. Tada šnabždėdavau jai savo gyvenimo istorijas, pasakodavau apie savo darbus, idėjas ir kūrybą, sekiau jai gyvenimo nuotrupų ir nuotykių, dalinausi nuomone apie meną, darbą, meilę, draugystę. Žiemos šaltis tuos pokalbius kiek sutrumpindavo, vydamas mus į namus. Niekad nebuvau užėjęs pas ją, nes gyvenno su savo motina ir sesute. Sakė, jog motina sunkiai serga vėžiu ir ji su sesute turi užsidirbti pragyvenimui.

Tik pavasariorūta sutiko man pozuoti. Kai ji pirmą kartą įėjo į mano studiją ir nustebusi sušuko, pamačiusi daugybę visokiasių paveikslų, škių, nebaigtų pieštuko ar tušo darbų, tuščių rėmų, dažais aptėkštų kartono gabalų ir kitokių reikmenų, pastebėjau, kad ją pagavo meno pasaulis. Ji pasisakė niekad iki šiol nebuvusi dailininko studijoje, nors jau seniai domėjosi menu. Jos serganti motina nepatarė jai sutikti pozuoti. Bet ji įkalbėjusi sesute, pažadėdama tą kūrinių atnešti į namus ir parodyti.

Taip pat ją nustebejo jos pačios portretų gausumas. — Iš kur turi nupiešes mane? O čia ir aliejum nupatyta!

— Rūtele, atsimeini, kad ilgai turėjau laukti tavo leidimo? Aš vienas likęs vis matydavau tavo veidą ir atsimenu kiekvieną tavo bruožą. Grįžęs namo po palydėjimo, aš griėbdavau pieštuką ir vis iš naujo bandžiau tave atvaizduoti iš atminties.

— Tu puikiai mane pagavai! Tau nereikia nei mano pozavimo!

— O ne, Rūtele! Kai tu pati pozuosi, tai pamatysi skirtumą. Šiuose škiuose esi negyva, nerealii. Kai iš gyvo veido perduosi drobę tavo akis, pagavęs jų blizgėjimą, tas tavo lūpas, rodo, tuoj pratrūksiančias vyšnių sulčiomis, arba tas žavingas duobes skruostuose, jų minkštumą, švelnią tavo odą... Tada ne tik aš, bet ir kiekvienas, pamatęs tavo atvaizdą, įsimylės!..

— Įsimylės?..

Klausimas nutilo ir akių mežginėliai nukrito žemyn juodu puslankiu. Prisitraukiau ją prie savęs, o ji, kaip maža mergytė, žvelgė į mane iš apačios. Jos atvirose akyse išskaičiau kažką šilto, mielo ir brangaus...

— O, Rūta! Aš taip tave myliu!

Ji prisiglaudė prie manęs visu kūnu ir pajutau jos švelnumą ir net širdies plakimą... Tarytum pagautas paukštelis, mažas žvirblelis išsigandęs tvinksnėjo mano glėby.

— Ir aš...

Daugiau ji nieko nebegalėjo ištarti. Nejutau, kaip pasinėriau į vyšnių sodą.

Tačiau vėliau many kilo priekaišto jausmas. Juk buvau kuone dvigubai vyresnis už ją! O meilė juk papras-tai vainikuojama vedybomis.

— Ar nesu tau per senas?

— O, ne!

Ji aplėdė mane karštų ir švelnių lūpų drėgme. Tą vakarą užmiršome apie tapymą ir pozavimą...

Kitą vakarą Rūta buvo keista. Ji atėjo visai papras-

tai, ir vėl, tarytum iš naujo norėdama tą patį pergyventi, sušuko:

— Kaip įdomu! Juk niekad nesu mačiusi dailės studijos!

— Juk vakar matei, Rūtele, — nusijuokiau.

— O, tiesa... Ir mano portretai! Man taip viskas įdomu!

Norėjau ją apkabinti, bet ji ištrūko. Keista: ji pati niekuo neužsiminė apie meilę, apie mudviejų naują tarpusavio santykių periodą ir vakarykštį prisipažinimą. Ji lyg nubaidyta stirnelė pasitraukė.

— Nereikia, Algii...

— Kodėl, Rūta? Juk mudu mylimės?

— Nuo vakar?

— Žinoma... Vakari tik pasisakėm, bet aš tave myliu jau seniai... Turbūt, aną kartą, kai pirmą sykį pamačiau...

Tada Rūta apkabino mane nepaprastai audringai, priversdama akimircai pagalvoti, kad ji iš naujo pergyvena pirmojo bučinio laimę.

Vėliau jau nebeprisitaikė jos panašių prieštaravimų, nors kelis kartus pastebėjau, kad ji pamiršdavo ką buvo vakar kalbėjusi. Tada turėdavau jai priminti. Kartais net pagalvodavau, ar nėra Rūta silpnos atminties. Kažkur skaičiau, kad atminties sutrikimas yra labai dažnas pas jautrius žmones. Ne jau ir Rūta tuo serga? O gal ji paveldėjo tai iš sergančios motinos? Gal jos motina serga ne vėžiu, o kuria kita liga? Rodos, kad nuo paralyžiaus amnezija gaunama...

Kartą priminiau jai jos užmaršumą. Ji tarytum sumišo, bet neprisipažino, jog tai motinos ligos pasekmė. Jos motina serganti plaučių vėžiu, bet jokiū būdu nėra paralyžuota. Ji pati susikyrė tai savo nerūpestingumui, lengvabūdiškumui ir prašė apie tai užmiršti. Žinoma, užmiršau, nes su Rūta galėčiau užmiršti bet ką pasaulyje! (Bus daugiau)

TAUTOS HIMNŲ ISTORIJS UŽKULISIUOSE JUOZAS STROLIA

(4)

Po kiekvieno tokio maršo punktelio eina pagal nacių himno melodiją kartojamas refrenas:

Der Metzger ruft, Die Augen fest geschlossen,
Das Kalb marschier mit ruhig festem Tritt,
Die Kaelber, deren Blut im Schlachthof schon geflossen
Sie ziehn im Geist in seinen Reihen mit,

Skerdikas šaukia, Akis tvirtai užmerkęs
Teliuks žygiuoja ramiu tvirtu žingsniu,
O teliai, kurių kraujas skerdykloj jau nutekėjo,
Su juo kartu jie dvasioje žygiuoja.

Nepatenkintieji Hitlerio režimu, karu ir su tuo susijusiu maisto mažėjimu, Vokietijos gyventojai 1943-44 metais jau patys šaipydavosi iš jų himnuose keliamos savo ddybės. Viena moterėlė išgirdama prie savo valgyklėlės

Dr. J. Girnius

(Atkelta iš 5 psl.)

meiņas, kad nepamiegotumėm savo laiko, jo teikiamų galimybių ir nesuspainiotumėm kelionės kryptį...

Iš patyrimo galiu tarti: 50 metų amžiaus, tai tik viršukalnė, aukščiausią rytmetį pasitinkanti saulė ir vėliausiai vakare jos spindulių netenkanti. Dar galima tikėtis keliolikos metų, kupinų noro dirbti, kupinų nuskaidėjusios sąmonės ir susikristalizavusių bei apvaldytų jausmų, dar vis pilnų dvasinio polėkio ir net pagundos kovoti ir įveikti. Tegu tik būna patvari sveikata, gyvas interesas gyventi ir kurti, o tai ir yra mano nuoširdžiausi linkėjimai dr. Juozui Girniui Penkiasdešimty...

DABAR GERIAUSIAS LAIKAS ĮRENGTI TVORAS JŪSŲ NAMŲ PUOŠNUMUI IR ŠEIMOS SAUGUMUI.

Įrengiame tvoras, duris, langus, stogelius, tureklis ir kitus įvairaus metalo, plastikos ir stiklo gaminius jūsų pagerinimui ir papuošimui.

KOSTAS BUTKUS

Telefonai: CHICAGO

LUDlow 5-6291,

bet kuriuo laiku,

PROspect 8-2781

rytais ir vakarais.

BOSTON

PRISIMINKILĖ VELIONIŲ IGNAŲ VILĖNIŠKŲ

aikštėje paradojuojančius rudmarškinius giedant himnus, sąžiningai visuomet atsistodavo ir į taktą su jais traukdavo savo virtuvėje. Tik jos himnų tekstai būdavo kitoki. Ji giedodavo:

Deutschland, Detuschland ueber alles,
Zwei Kartoffel -- das ist alles.

Vokietija aukščiau visko -- Dvi bulvės, tai ir viskas.

O kai prasidėdavo Horst Wessello himnas, tai į vietą "Die Fahne hoch" ji giedodavo: "Die Pfanne hoch -- Kartoffel brennen!" (Keptuvę aukštyn! -- Bulvės dega) ir panašiai toliau apgiedodama ne Vokietijos didybę ir ne pralietąjį žydų kraują, bet bulves, tą universalią maisto gaminį, kurio ėmė trūkti ir todėl reikėjo rūpintis, kad nesudegtų keptuvėje...

Tenka apgailestauti, kad šio nacių himno melodija, nepalikusi savo pėdsakų pačioj Vokietijoje, per uolius mūsų svetimybų garbintojus sugebėjo įsiskverbti į mūsų lietuviškų dainų dirvą. Kai kas iš mūsų jaunimo, dainuodami dainą "Kai ramus vakaras ateina" su žodžiais "ir ramioje nakties padangė" taip ir nužygiuoja į nacių himno melodiją.

PRANCŪZIJOS HIMNAS

Prancūzų-austrijų karo metu 1792 metais Strassburgo burmistras, žinodamas inžinierijos daininų kapitoną Joseph Rouget de Lisle pasižymintį poezijos ir muzikos talentais, vieną vakarą užkvietė pas save vakarieniauti. Prie užkandžių ir vynų rūšimis turtingo stalo burmistras įkalbėjo kapitonui sukurti Prancūzijos minias uždegančią dainą, nes karas kasdien nesė vis neramesnes žinias, o Paryžiaus ir kitų miestų varguomenė kasdien vis daugiau bruzdėjo dėl nuolat keliamų mokesčių ir pralaimėjimų austrams. Iš burmistro vaišių grįžęs kapitonas Rouget de Lisle visą likusią naktį rašė. Rytui išaušus jis turėjo užbaigtą eilėrašį:

Allons enfants de la patrie,
Le jour de gloire est arrive!
Contre nous de la tyrannie
L'etendard sanglant est leve

Eikime, tėvynės vaikai,
Garbės valanda atėjo!
Prieš mūs tironijos
krūviną vėliava iškelta...

Tai buvo poezija, kurioje nebuvo vietos nei Dievo vardui, nei simboliškam Jo pakaitalui, o buvo prancūzų tautos kvietimas prie ginklų ir keršto ne tik šorės, bet ir vidaus priešams -- karaliui ir "kraugeriams-tyronams". Toji daina su paskubomis parašyta muzika tapo "Chant de querre de l'armee du Rhin" (Reino armijos karo daina).

Nei burmistras, nei pats autorius tuomet dar nenumatė, kad tas kūrinys galėtų tapti tokios didelės reikšmės dalyku ir tokiu mižinišku prancūzų sąmonės formuotoju. Rytojaus dieną, šią dainą dainuojant viešoje mieste aukštėje, nepaprastai kilo prancūzų entuziazmas ir pasiryžimas. Efektas buvo nelauktas ir

Ignas Vilėniškis atsiskyrė iš mūsų tarpo 1964 m. gegužės mėn. 18 d., būdamas vos 56 m. amžiaus. Praslinkus 100 dienų nuo jo mirties, A. Diržys parašė išsamų straipsnį, kuriame buvo paminėta vėlionies jaunystė, studijos, šeima ir lietuviška veikla.

Atrodytų, kad daugiau nieko apie velionį Igną ir nebūtų galima pasakyti. Tačiau minint jo mirties metinę sukaktį tenka pažymėti, kad Bostono lietuvių kolonija tikrai jo pasigedo.

Velionis Ignas buvo ne tik pavyzdingas lietuvis, gilus patriotas, bet ir nepaprastai geros širdies žmogus. Daugeliui kam, o ypač jūrų skautams ir jų tėvams atrodė, kad velionis Ignas gyveno ne sau. Prieš tris metus įsisteigus jūrų skautams jis nekieno neprašomas leido jiems naudotis ne tik ežeru, bet ir savo vasarviete, kurią jis buvo nusipirkęs Pembroke, Mass. Būdamas du metus jūrų skautų tėvų komiteto pirmininku, nepaprastai daug įdėjo laiko, energijos ir sumanumo jaunam jūrų skauto tuntu besikūriant. Be to, dokumentuose surastai, kad ir pinigais jo buvo paaukota ne mažai. Už nuopelnus jūrų skautams, jis buvo apdovanotas rėmėjo ženkleliu ir pakeltas į jūrų skautų uosto komendantus.

Mielas Ignai, Jūrų skautai ir Tavo draugai Tave ilgai minės.

Bronius Utenis

• Jūrų skautų Nemuno Tunto iškilminga sueiga

neįtikėtinas: tą dieną Strassburge įstojo 900 savanorių į karą prieš austrus. Ši prancūzų daina taip karingai veikė kariuomenę, kad 1793-94 metais jų armija pradėjo mušti austrus ir buvo užėmusi Belgiją, tačiau jau nuo 1789 metų prasidėjęs bruzdėjimas išsivystė į kruviną revoliuciją ir "Reino armijos karo daina" netrukus pavirto į "marselietę". Revoliucijos priešaky atsistojus Robespierre'ui, himno autorius kapitonas J. Rouget de Lisle buvo įtartas nelajumu revoliucijai ir kaip rojalistas patalpintas į kalėjimą. Iš kalėjimo pabėgęs jis pasislėpė Alpe. Dabar buvo atėjęs toks laikas, kada prancūzai, giedodami jo sukurtąjį himną, ieškojo paties himno autoriaus jį nugiljotinuoti.

1794 metais po giljotinos smūgiu kritus pačiam Robespierre'ui, Rouget de Lisle grįžo į Prancūziją ir vėl kovojo armijos eilėse. 1795 metais jo sukurtąjį dainą buvo paskelbta oficialiu Prancūzijos himnu. Tais pat metais po sužeidimo išgijęs kapitonas Rouget de Lisle buvo atleistas iš kariuomenės ir pateko į didelį skurdą. Taip skursdamas jis išgyveno iki 1836 metų, kada naujas Prancūzijos karalius Ludvikas Pilypas jam paskyrė nedidelę pensiją.

Po Didžiosios Prancūzų Revoliucijos "Marselietė" Prancūzijoje ilgą laiką buvo uždrausta ir buvo daug bandymų sukurti kitą himną, bet visi tie bandymai neturėjo pasisekimo, todėl prancūzų tautos himnas pasiliko tas pats.

1905 metų rusų revoliucijos metu pagal Marselietės melodiją buvo dainuojama "Otrečiomisia ot starovo mira", kurią to meto Lietuvos "cicilikai" dainuodavo išsivertę į "Atsisakom nuo senojo svieto". Ši revoliucinė daina buvo išleista su kitomis tos rūšies dainomis lietuviškai.

(Bus daugiau)

NEPAMIRŠKIT
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

įvyksta š. m. gegužės mėn. 22 d., šeštadienį, 5 val. vakaro Tautinės Sąjungos namuose. Tėvai ir svečiai mielai kviečiami dalyvauti. Po sueigos bus vaišės.

• Bostono Balfo metinis susirinkimas įvyks gegužės 23 d., 3 val. po pietų, Liet. Piliiečių Klube, So. Bostone.

Kviečiame visus Bostono lietuvius dalyvauti susirinkime, kad būtų galima sudaryti valdybą 1965 m. Darbas laukia, kurio nutraukti neįmanoma, nes dar turime vargstančių brolių visame pasaulyje, laukiančių iš mūsų paramos. Neužmirškime jų, padėkime, kas kiek galėdami.

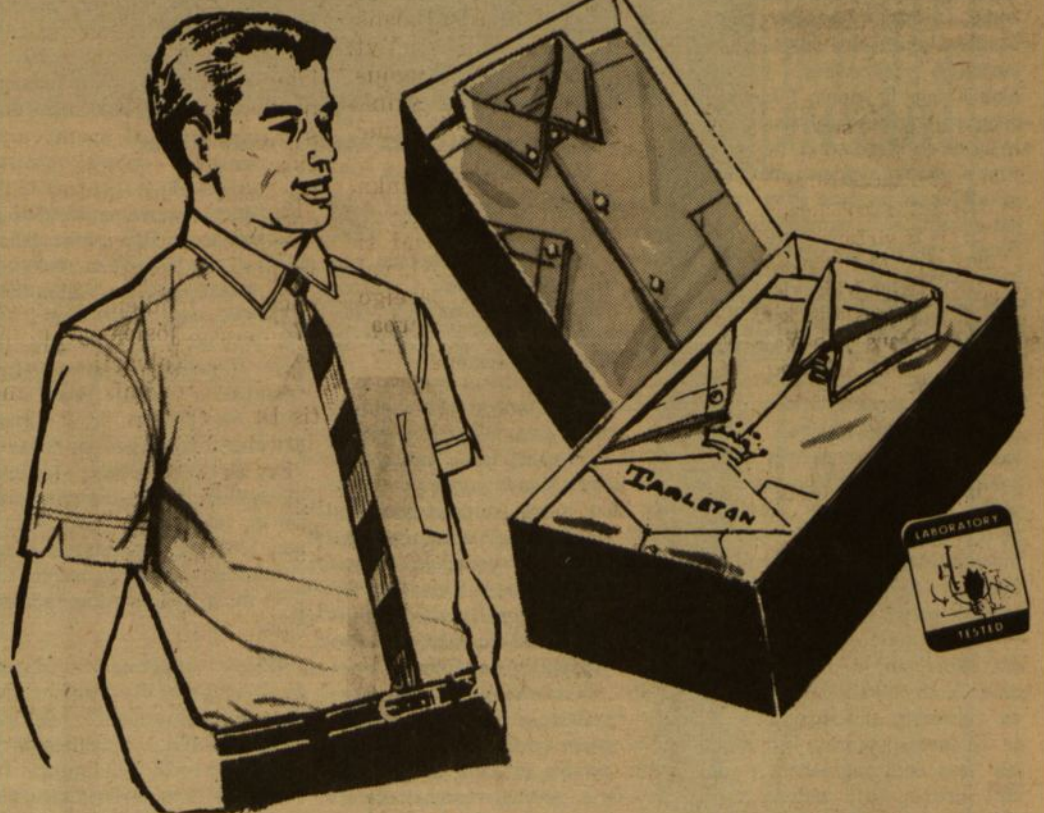
Bostono jūrų skautų tėvų komitetas 1963 metais su buv. pirm. Ignu Vilėniškiu.

NAUDOK EAGLE STAMPS KAIP PINIGUS VISOSE 5 MAY CO. KRAUTUVĖSE

MAY'S BASEMENTS

PUSMETINIS DĖŽIŲ IŠPARDAVIMAS

Vyrams išeginiai marškiniai, kojinės, apatiniai baltiniai ir pižamos. Kainos žymiai sumažintos jūsų sutaupoms, bet tik trumpam laikui!... Suplanuota tėvo dienos dovanoms!

Liuksusiniai "Tarleton" 65 % dacrono, 35 % medvilnės ar 100 % Pima medvilnės trumpomis rankovėmis išeginiai marškiniai

3 už 8 2.99 vieni

• Paprastomis ir pridėt. apykaklėmis, pima medžiagos, tik balti • 65% dacrono polyesterio, 35% medvilnės — balti, mėlyni, rusvi, melsvi. • prisegamomis apykaklėmis, pima oxford — balti, mėlyni, rudi ar melsvi • Dydžiai 14½ iki 17 toje grupėje. Nepaprastos sutaupos! Praneškite antrą stilius ir spalvos pasirinkimą.

<p>Šukuotos medvilnės marškiniai</p> <p>100% šuk. medvilnės, patogus sukirpimas, S, M ir XL dydžių</p> <p>6 už \$5 Reg. 3 už 2.65</p>	<p>Atletiniai marškiniai</p> <p>Šukuotos medvilnės, nesusitraukia, sutvirtinta apykakle ir rankogaliai. 36 iki 46.</p> <p>6 už 3.75 Reg. 3 už 2.05</p>
<p>Šukuotos medvilnės apat. kelnės</p> <p>100%, apsiūtu priekiu, sustiprintos medžiagos 30 iki 44 dydžių — baltos.</p> <p>6 už \$4 Reg. 3 už 2.35</p>	<p>Trumpos kelnės — Double Crotch</p> <p>Švelnios medvilnės, puikiai pritaikytame stiliuje. Lygių spalvų. 30-40.</p> <p>6 už 4.50 Reg. 3 už 2.65</p>
<p>Coat ir Middy pižamos</p> <p>Skalbiamos sanforizuotos medvilnės, eksperimentų siūtos, elast. juostos ir pat. sagos. Mėlynos, rudos ir žalios. A iki D.</p> <p>2 už \$5 Reg. 2.99</p>	<p>Stretch Cable Ban-lon kojinės</p> <p>100% Ban-lon nylono, iki kelių, elastingės. Juodos, baltos, mėlynos, rudos, alyvinės, pilkos. Vienas dydis tinka 10 iki 13. Taupykite!</p> <p>6 už \$4 Reg. 79 c. pora</p>

Priimami užsakymai paštu ir telefonu, kol ištekime prekių... Tel. CH 1-3070
BASEMENT MEN'S FURNISHINGS, ALL 5 STORES

PETKUS LAIDOJIMO ISTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS

CLEVELANDE IR APYLINKĖSE

Clevelando Vyrų Oktetas, kurio paskutinis šio sezono pasirodymas įvyks šeštadienį, gegužės 22 dieną, šv. Jurgio parapijos salėje, LSK Žaibo ruošiamam vakare. Kairėje iš viršaus (apačią -- V. Žiedonis, G. Motiejūnas, D. Staniškis ir A. Gylis, Viduryje -- Okteto vadovas Rytas Babickas, Dešinėje iš viršaus (apačią -- V. Raulinaitis, M. Aukštulis, M. Motiejūnas ir P. Kudukis.

• **ALT S-gos** Clevelando skyriaus susirinkimas, įvykęs gegužės 16 d. Dirvos patalpose, išrinko delegatus į ALT S-gos Seimą, apsvaistė Seime keltinus klausimus, liečiančius S-gos ateities veiklos kryptis ir aptarė skyriaus artimiausius darbo uždavinius.

Į Seimą skyriaus delegatais vyks: V. Blinstrubas, J. Čiuberkis, K. S. Karpus, Vl. Ramanauskas ir V. Vinclovas. Be abejo, kad į Seimą atvyks ir daugiau skyriaus narių.

• **LB I Apylinkės** susirinkimas, įvykęs gegužės 16 d., Lietuvių salėje, per rinko naują apyl. valdybą, kadangi anksčiau išrinktoji nepajėgė pasiskirstyti pareigomis. Dėl tos priežasties ir šiame susirinkime

Clevelando LSK Žaibo Moterų Tinklinio komanda, neseniai laimėjusi devintą vietą Amerikos Tinklinio Pirmenybėse, Omahoje, Nebraska, Ši šeštadienį, gegužės 22 dieną, jos šeiminingas LSK Žaibo ruošiamame vakare, šv. Jurgio parapijos salėje, Pirmoje eilėje iš kairės: K. Gelažytė, R. Besperaitytė ir A. Barzdukaitė, Antroje eilėje -- I. Besperaitytė, D. Čiurlionytė, V. Žiedonienė, V. Mockutė ir D. Jurgaitytė.

GEGUŽĖS 22
ŠV. JURGIO PARAPIJOS SALĖJE
ĮVYKS
LIETUVIŲ SPORTO KLUBO ŽAIBAS
VAKARAS-KONCERTAS

PROGRAMOJE
CLEVELANDO VYRŲ OKTETAS
SOLISTĖ IRENA GRIGALIŪNAITĖ

VAKARO PRADŽIA 7:30 V.V.
PROGRAMOS PRADŽIA 9:00 V.V.

DEL BILJETŲ SKAMBINKITE:

KRISTINAI GELAŽYTEI 486-1885
PETRUI KUDUKIUI 932-0959
RYTUI BABICKUI 231-4615

kilo karštos diskusijos. Pagaliau buvo išrinkta nauja valdyba ir revizijos komisija. Išrinkti: B. Bernotas, F. Eidimtas, A. Jonaitis, K. S. Karpus ir A. Pautienius. Kandidatais liko P. Barniškis, Vl. Blinstrubas, Vyt. Braziulis ir K. Pautienius. Į revizijos komisiją išrinkti V. Kasakaitis, L. Leknickas ir Z. Tarutis.

Susirinkimui pirmininkavo St. Barzdukas.

Bendruomenės nariai tikisi, kad šį kartą apyl. valdyba pasiskirstys pareigomis ir pradės savo darbą.

• **Kongresmanas Mykolas Feighan** kalbės apie Jungtinių Amerikos Valstybių naujas užsienio politikos tendencijas ir jų reikšmę pavergtųjų tautų ateičiai Čiurlionio Ansamblio patalpose, 10908 Magnolia Dr., penktadienį, gegužės 21 d., 8:30 val. vakaro. Įėjimas \$1. Paskaita rengia Amerikos Lietuvių Konservatorių klubas.

• **Clevelandas** vėl nustojo eilės lietuvių, amžiaus ir ligų nusinešusių amžinybėn. Praeitą savaitę mirė ir iš mūsų tarpo išsiskyrė:

Anna Banonis, gyv. 1320 E. 68 St., Jono, Vincento ir Beniaus Brazių sesuo. Palaidota Kalvarijos kapinėse pirmadienį, gegužės 17 d. iš šv. Jurgio parapijos bažnyčios, laidotuviomis rūpinantis Della Jakubs & Son laidotuvių įstaiga.

Eva Mayauskas, gyv. 17908 Scheneley Ave., palaidota pirmadienį, gegužės 17 d. iš Naujosios parapijos bažnyčios Kalvarijos kapinėse, laidotuviomis rūpinantis Della Jakubs & Son laidotuvių įstaiga.

Frank J. Sakalas, ilgesnį laiką gyvenęs Ansel Rd. pas neseniai mirusį Ant. Šimkūną. Palaidotas pirmadienį, gegužės 17 d. iš St. Charles parapijos bažnyčios Interment Holy Cross kapinėse.

REIKALINGA MOTERIS

Bendrai namų ruošai ir prosinimui, antradieniais ir penktadieniais. Skambinti po 4:30 val. p. p. telefonu: 464-9549. (56-58)

REIKALINGA MOTERIS

Buto išvalymui kartą į 2 savaites. Teirautis telef. 321-8837. (57-59)

J. P. MULL-MULIOLIS REALTOR

Šv. Jurgio parapijoje
Turime keletą gerų viešos ir dviejų šeimų namų. Bonna, Hecker, Addison, Cornelia ir kt. Arti gero susisiekimo, bažnyčios, mokyklos. Nebrangūs, galima pirkti su mažu įmokėjimu. Nedideli mokesčiai. Suinteresuoti skambinkite.

Investavimui
32 butų, arti Lake Shore Blvd. Naujas — mūrinis.

8 butai, nuoma 440 dol. mėn. 22,000 dol. Duokite pasiūlymą.

Didelis pareikalavimas a vienas ir dviejų šeimų namų šv. Jurgio ir šv. Vito rajone. Norintieji parduoti ssubiai skambinkite UL 1-6666.

Lietuviai bendradarbiai:
Alg. Dailidė ir Ant. Mikoliūnas
15969 Euclid Ave.
UL 1-6666 (58-64)

Vysk. M. Valančiaus liuanistinės mokyklos Clevelande ansamblio "Aukuras" choristai ir kanklininkės su savo vadovais ir mokytojais po koncerto Detroite, V. Plodžinsko nuotrauka

Detroito lietuviai užpildė Lietuvių Namų salę pasiklausyti iš Clevelando atvykusio Aukuro ansamblio koncerto, V. Plodžinsko nuotrauka

DETROIT

• **Aukuro Ansamblio** ir tautinių šokių grupės gegužės 15 d. pasirodė Detroite. Clevelando Vysk. Valančiaus mokyklos mokinių koncertas praėjo dideliu pasisekimu. Pilna Detroito lietuvių salė (virš 300 svečių) stebėjosi jaunų mokinių pažanga tautinio meno pristatyme. Tiek muz. A. Mikulskio vadovaujamas choras, O. Mikulskienės kanklininkės, Stasaitės, Gelažytės ir Neimanaitės šokėjų grupės pasirodė gerai, nustebinę detroitiečius savo muzikiniais ir tautinių šokių meno laimėjimais. Virš 100 mokinių viešna-

gė į Detroitą pareikalavo nemažai ir organizacinio darbo. Tiek V. Kudirkos, tiek vysk. Valančiaus mokyklų tėvai ir tų mokyklų vadovybės savo žygiu atidarė kelią lietuviškųjų mokyklų bendradarbiavimui. Svarbiausia, mokiniams tai buvo geru paskatinimu dirbti ir mylėti savąją lietuvišką dainą ir šokį, taip gražiai įvertintą ir kaimyninio miesto visuomenės.

Įdėtas darbas ir pastangos nenuėjo veltui. Pavyzdingas vysk. Valančiaus mokyklos pasirodymas liks ne tik atmintiniu įvykiu, bet kartu sveikintinu pavyzdžiu darnaus darbo ir jo gražių vaisių.

NERINGOS TUNTO ISKYLA

Pranešame, kad Neringos Skaučių Tuntas ruošia išskylą š. m. gegužės mėn. 23 d., 1 val. p. p. CLEVELAND METROPOLITAN PARKE.

Važiuoti #6 keliu į rytus. Pervaziavus skersinį SOM Center Rd. arba 91 kelią. važiuoti toliau 6 keliu apie 0,5 mylios iki Cleveland Metropolitan Park Chardon Road Entrance ir sukti į dešinę. Parko keliu važiuoti iki "Shelter House" iškabos apie 0.8 mylios, sukti į dešinę — į parking place — kur mes susitiksime.

Kiekviena skautė pasiima sau maisto — sumuštinį ar pan. Gerimo bus galima nusipirkti vietoje.

Nuo šio rdžiai kviečiame skaučių tėvelius pabendrauti ir praleisti keletą valandų drauge gražioje parko gamtoje.

Neringos Skautu Tunto Tuntininkė

CEDAR POINT VASARVIETĖ

Kiekvienais metais atvykę į Cedar Point (prie Sandusky, Ohio) rasite naujovių, suteikiančių poilsio, džiaugsmo ir pramogų jaunimui ir mažiesiems. Ne tik geros buvimo ir vasaravimo sąlygos, bet pramogų gausumas visai šeimai Cedar Point daro mėgiamiausią vasaravimo vietą.

Šiam pavasario sezonui buvo paskirta 2 mil. dol. naujiems įrengimams ir sezono atidarymui.

Nauji ir įdomūs pramogoms įrengimai pralenkia bet kieno vaizduotę. "Jungle Larry Safari Island" su autentiškais pastatais, žvėrimis ir paukščiais, įvairių dydžių pasivažinėjimams traikinukai, plentas mažiesiems "automobilistams", senoviški traikiniai, laivai ir kt. sudaro neišsemiamus laiko praleidimo šaltinius.

1000 kamb. Hotel Breakers priima ir globoja liuksusinėje aplinkoje savo svečius.

PARDUODAMAS NAMAS

Mūrinis 4 butų apt. — 5-5-5-5. Atskiri gazo pečiai, prieky ir gale porčiai. \$240 mėnesį pajamų. Geras pirkiny už \$15.500. Skambinkit savininkui tel. 942-7405. (58-64)

NEPAMIRŠKITE ATNAUJINTI DIRVOS PRENUMERATĄ

• Prieš atnaujindami savo draudimus, palyginkite kainas telefonuodami V. Giedraičiui 944-6835 ar Z. Obeleniui 531-2211.

Naturally
SUPERIOR SAVINGS
SINCE 1909
13515 EUCLID AVE.
6712 SUPERIOR AVE.

HOME and REMODELING LOANS
INSURED SAVINGS

JAKUBS & SON FUNERAL HOMES
Vėsinamas oras Jūsų patogumui
Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue EN 1-1763
936 East 185th St. KE 1-7770

DIRVA

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

• J. E. Vysk. Pr. Brazys gegužės 12 d. atvyko į JAV, kur išbus iki rugpjūčio pradžios, lankydamas lietuvių kolonijas Amerikoje ir Kanadoje.

Prieš atvykstant į JAV, J. E. vysk. Pr. Brazys apsilankė Anglijos lietuvius.

• Liūnė Janušytė, rašytoja ir feletonistė, mirė Vilniuje gegužės 6 d., ir palaidota Antakalnio kapinėse.

• Tėv. Leonardas Andriekus, OFM, pranciškonų provincijolas susirgo širdimi. Jau grįžo iš ligoninės, bet dar turi būti lovoje daktaro priežiūroje.

• Beverly Shores Lietuvių Klubas jautriai reagavo į Lietuvių studentų atsiskaitymą spaudoje paremti Amerikos Lietuvių Jaunimo už Laisvę žygiui į Washingtoną, pasiūsdamas 50 dol. auką.

• Visvaldas Masiulis perima vadovavimą Vasario 16 d. Gimnazijai remti kuopelės, vėlionies tėvo Boleslovo Masiulio sutvertos ir likusios be globėjo.

ELIZABETH

SVARBUS SUSIRINKIMAS

Elizabetho Tautinės Sąjungos skyrius gegužės mėn. 9 dieną, Lietuvių Laisvės Salėje turėjo savo priešseiminį susirinkimą — pasitarimą. Kadangi laiko nebūdaug, tai susirinkimo pokalbiai sukosi beveik vien tik išimtinai apie gegužės 29-30 dienomis New Yorke įvykstantį suvažiavimą — seimą. Šis skyriaus susirinkimas buvo judrus ir darbingas. Skyriaus pirmininkas Petras Lanyšas gana išsamiai papasakojo susirinkusiems apie suvažiavimo parengiamuosius darbus ir

skatino elizabetiečius kuo daugiau jame dalyvauti.

Kaip žinia, Tautinės Sąjungos skyrius čia yra gerokai paaugęs. Pažymėtina ir tai, kad dabar Elizabetho skyriui priklauso ir pats sąjungos pirmininkas Vytautas Abraitis su ponija. Tas faktas įnešė narių tarpe daug gyvumo ir tai be abejo skyriui suteikia gerą svorį. Iškilus įvairiems klausimams Vytautas Abraitis lengvai sugebėjo juos vykusiai išryškinti bei paaiškinti susirinkusiems. Narių skaičius pastaruoju metu yra gerokai pakilęs. Šiuo metu net penkios moterys yra tapusios narėmis, tai: Stella Abraitienė, Elena Kidzienė, Natalija Subačienė, Meilė Sarpalienė ir grožio salioną turinti Elizabethė, vilnietė Bronė Lukoševičienė.

Skyriaus išdininkas Pranas Damijonaitis, savo ryžtu patsai surinko 177 dolerių ir pasiuntė Nepriklausomybės Talkai. Nors išdas pas mus yra kuklus, susirinkimas nutarė Tautinei Sąjungai pasiūstyti 50 dolerių auką. Diskusijų metu, Stasys Lukoševičius iškėlė pasiūlymą, kad skyrius pagal išgales paremtų ir mūsų akademikų — šviesuolių leidžiamą Lituanus. Kad ir su gana ribotais ištekliais, susirinkimas paskyrė Lituanus 15 dolerių auką.

Gegužės 29-30 dienomis įvykstančiame seime New Yorke Elizabethas išrinko

Kasiulio paroda Chicagoje

Šį šeštadienį, gegužės 22 d. 7 val. 30 m. vak. Čiurlionio galerijoje Chicagoje atidaroma dail. Vytauto Kasiulio, gyvenančio Paryžiuje, kūrinių paroda. Bus išstatyti 45 kūriniai (11 aliejaus, kurių 3 yra po 6 pėdas ilgio, 13 pastelų, 8 temperos ir 13 spalvotų litografijų). Paroda, kurią rengia Korpl. Gintaras, bus atidaryta iki gegužės 30 d. Nuotraukoje dail. V. Kasiulis prie savo paveikslų, kuris atsiųstas į Chicago parodą.

savo skyriaus delegatus: pirmininką Petrą Lanį, Stellą Abraitienę ir Miką Klimą, o Vladas Kalytis atstovaus Vilties Draugijai. Tikimasi, kad gausus būrys skyriaus narių dalyvaus bankete ir pasitarimuose.

įv

kurio Hamiltono veikiančios grupės laukė 10 metų.

Džiaugiantis produktingu mūsų kolonijos darbu, neapsieinama ir be smulkių debesėlių, kurie laiks nuo laiko užtenddo darnaus lietuviško darbo šviesą.

Jau nuo 1950 m. gražiai veikęs "Aukuro" kolektyvas, vad. dramaturgės E. Dauguvietytės-Kudabienės, šiuo laikotarpiu turės kažkokį konkurentą, kuris bando sudaryti atskirą scenos darbuotojų grupę. Kodėl? Ar ne geriau būtų sutelkti visas turimas jėgas po vienu stogu ir jau visiems žinomo "Aukuro" vardu, kultivuoti šį darbą tvirtu keliu. Juk scenos darbas reikalingas ne vien žmonių, bet ir scenos turto, kurio "Aukuras" jau turi įsigijęs. Tuo turtu ir toliau galima pasinaudoti neišleidžiant bereikalingai pinigų, kurie bent šiuo momentu ne taip lengva sutelkti. Gi norint pasireikšti vaidyboje ar net režisūroje "Aukuro"

raštai užimta, sugebėjo su savo grupe daugelį kartų pasirodyti scenoje, net ir artimesnėse apylinkėse. Šiuo laiku "Aukuras" įtemptai ruošiasi Dramos Festivaliui Chicagoje ateinantį rudenį.

Taut. šokių grupė "Gyvataras" turi savo rūpesčių — ilgo ir sunkaus darbo sukaktis, kuri numatoma vasaros pabaigoje. SLA 72 kuopa, nors būdama ir neskaitlinga, bet pagal išgales talkindama lietuviškam darbe, paremdama sportininkus, skautus bei Motinos Dienos minėjimą. Užbaigai žiemos sezono, š.m. geg. 30 d. šaukia visuotiną narių susirinkimą.

Prie didžiausio mūsų kolonijos laimėjimo tenka skaičiuoti Jaunimo Centro pastatymą A.V. parapijos apimtyje. Iš oro pastatas jau baigtas. Vidaus rengimas eina prie pabaigos ir netolimoje ateityje vyskupo bus pašventintas, erdvas, tinkantis visokiam kultūriniam darbu ir net sportui pritaikintas pastatas,

CHICAGO

REGISTRACIJA Į K. DONELAIČIO LITUANISTINĘ MOKYKLĄ

K. Donelaičio lit. mokykla jau pradeda mokinių registraciją 1965-66 mokslo metams. Į vaikų darželį priimami mokiniai pilnų 5 metų amžiaus, arba tie, kuriems 5 metai sueis dar prieš 1966 m. sausio mėn. 1 d. Į pirmą skyrių priimami mokiniai pilnų 6 metų, ir tie, kuriems 6 metai sueis dar prieš 1966 m. sausio mėn. 1 d.

Į penktą (5) klasę priimami mokiniai išėję Lietuvių Bendruomenės nustatytą žemesniosios lituanistinės mokyklos kursą ir išlaikę įstojamuosius egzaminus. Įstojamieji egzaminai bus rudenį, mokslo metų pradžioje. K. Donelaičio lit. mokyklos mokiniams, baigusiems žemesniosios mokyklos kursą, ir norintiems toliau lankyti K. Donelaičio aukštesniąją lit. mokyklą, įstojamųjų egzaminų laikyti nereikės.

Sekantiems mokslo metams mokiniai registruojami Francis M. McKay valstybinėje mokykloje, 6901 South Fairfield, kiekviena gegužės mėn. šeštadienį nuo 9 iki 11 val. ryto mokyklos raštinėje.

Dėl smulkesnių informacijų skambinti mokyto. I. Bukaveckienei, telefonu PR 8-3320, ir mokyto. B. Vindašienei, tel. WA 5-5612. 1965 — 1966 mokslo metais K. Donelaičio mokykloje veiks vaikų darželis, 6 žemesniosios mokyklos skyriai, ir 5, 6 ir 7 aukštesniosios mokyklos klasės.

apimtyje vietos visada atsiras. Režisūroj. E. Dauguvietytė-Kudabienė kaip tik labai reikalinga pagalbos ir ją mielai priims. Tad, kam ieškoti naujų Dievų, kam skaldyti jau ir taip retas jėgas, kurias galima daug produktingiau sunaudoti suglaustose gretose, V.P.

LIUCIJA SAVICKAITĖ-BABICKIENĖ

mirė po sunkios ir ilgos ligos 1965 m. gegužės 15 d. Worcester, Mass.

Paliko giliame liūdesyje jos vyras Povilas ir dukrelė Zita; tėvai Ona ir Kostas Savickai; seserys — vienuolė seselė M. Paulė, Ona Vaitkienė, Izabelė Žmuidzinienė; broliai — Česius ir Kostas ir jų šeimoms bei artimieji.

Laidotuvės įvyko gegužės 18 d., 9 val. ryto atlaikius gedulingas pamaldas Aušros Vartų parapijos bažnyčioje Worcester, Mass. Palaidota Putnam, Conn. Nekalto Prasiždėjimo Vienuolyno kapinėse.

Draugams ir pažįstamiems šią žinią praneša liudintis

VYRAS ir DUKRELĖ.

HAMILTONO LIETUVIŲ ŽINIOS

Kultūrinis gyvenimas Hamiltone, per visą žiemą buvo kultivuojamas įvairių organizacijų, meninių bei kultūrinių grupių, be pertraukos. Beveik kiekvienas savaitgalis, buvo išnaudotas, jei ne vienos org. ar grupės, tai kitos. Gi paskirų veikiančių grupių Hamiltone priskaitoma apšči. Gerai, kad lietuviškas gyvenimas nemerėja.

Iš lietuviško darbo ryškesnių veiksmų reikia išskirti Hamiltono skautus, gražiai paminėjusius Vasario 16-ją jaunimo tarpe, gerai paruošus Kaziuko mugę, šv. Jurgio minėjimą ir t.t. Ateitininkija, taip pat žiemos laike, lietuviškam darbe pasirodė ypatingu veržlumu. Aušros Vartų parap. choras, vad. sol. V. Verikaitis, dirba išsijuosęs ir artimoje ateityje numato keletą išvykų į kaimynines kolonijas. Tenka džiaugtis ir sveikinti ypač jaunimą. Scenos mėgėjai "Aukuras" su dramaturge E. Dauguvietyte-Kudabiene neatsilieka nuo kitų, ir nors būdama nepap-

A + A

LIUCIJAI BABICKIENEI

mirus, jos vyrą POVILĄ ir dukrelę ZITĄ, tėvus SAVICKUS; seseris: seselę vienuolę M. PAULĘ, ONĄ ir IZABELĘ, brolius ČESIŲ ir KOSTĄ, jų šeimoms ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia ir kartu liūdi

Stefanija ir Aleksandras Lileikiai

ir Rita ir Albinas Valinskai

A + A

LIUCIJAI BABICKIENEI

mirus, Vilties Draugijos narį ir uolų Dirvos rėmėją Povilą Babicką, dukrelę Zitą ir artimuosius giliai užjaučia

Vilties Draugijos Valdyba

ir

Dirvos Redakcija

A + A

LIUCIJAI BABICKIENEI

mirus, jos vyrą POVILĄ ir dukrelę ZITĄ, tėvus, seseris ir brolius, jų šeimoms ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia

ALT Sąjungos Worcesterio Skyrius

Mūsų mielą prietelį

POVILĄ BABICKĄ,

jo mylimai žmonai LIUCIJAI mirus, nuoširdžiai užjaučiame

Regina ir Vytautas Orintai

A + A

LIUCIJAI BABICKIENEI

mirus, mielą bičiulį POVILĄ BABICKĄ, dukrelę ZITĄ ir artimuosius giliai užjaučia ir kartu liūdi

Regina ir Jonas Čiuberkiiai

A + A

LIUCIJAI BABICKIENEI

mirus, jos vyrą POVILĄ ir dukrelę ZITĄ, tėvus SAVICKUS, seseris: seselę vienuolę M. PAULĘ, ONĄ ir IZABELĘ, brolius ČESIŲ ir KOSTĄ bei jų šeimoms ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia ir kartu liūdi

Eugenija ir Leopoldas Jakubauskai, Eleonora ir Juozas Matulevičiai

Pietryčių Lietuvių Bendruomenės atstovų suvažiavimo metu gegužės 1 d. Baltimorės Lietuvių Svetainėje, iš kairės: baltimoriečiai Vytautas ir Ona Adomaičiai -- LB Tarybos pirmininkas Vytautas Volertas -- baltimoriėtis Cesaris Surdokas.

Baltimorės Radijo Valandėlės nuotraukos

CHICAGOS LIETUVIŲ OPERA

Lietuvos Partizanų ir visų žuvusiųjų per 25 okupacijos metus pagerbimas.

Verdi — REQUIEM ir Markaičio — VILNIAUS VARPAI

Chicago Simfoninis Orkestras

Birželio 13 dieną, 3 val. popiet McCormick Teatre Bilietai — Marginiuose, 2511 W. 69 St. PR 8-4585.

Bilietų kainos: 7, 6, 5, 4 ir 3 dol. Paštu bilietai, siunčiant čekį ir sau adresuotą voką su pašto ženkle, užsakomi: Lithuanian Opera of Chicago, 6910 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill. 60629.

PRAŠOME PANAUDOTI ŠIĄ ATKARPĄ

Siunčiu \$..... čekį už..... bil. po \$..... už bilietą.

Vardas ir pavardė.....

Gatvė.....

Miestas..... Valstybė..... Zip.....